

LEGISLATÍVNE PRAVIDLÁ VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

(schválené uznesením vlády SR z 25. mája 2010 č. 352)

Čl. 1 **Predmet úpravy**

(1) Legislatívne pravidlá vlády Slovenskej republiky (ďalej len „legislatívne pravidlá“) záväzne určujú pravidlá tvorby všeobecne záväzných právnych predpisov (ďalej len „právny predpis“) a upravujú postup ministerstiev a ostatných orgánov verejnej moci (ďalej len „predkladateľ“)

- a) pri príprave, predkladaní a prerokúvaní zákonov, ktorých návrhy podáva vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“), a to až do ich podania národnej rade,
- b) pri príprave, predkladaní a prerokúvaní nariadení vlády a ostatných vykonávacích predpisov (ďalej len „vykonávací predpis“) až po ich vyhlásenie.¹⁾

(2) Legislatívne pravidlá sa primerane vzťahujú aj na

- a) prípravu a prerokúvanie stanovísk, ktoré vláda zaujíma na požiadanie predsedu národnej rady k návrhom zákonov podaným výbormi národnej rady alebo jej poslancami²⁾ (ďalej len „poslanecký návrh zákona“),
- b) dopracúvanie vládneho návrhu zákona, ktorý bol národnou radou vrátený vláde na dopracovanie,³⁾
- c) odstraňovanie nedostatkov vládneho návrhu zákona podľa odporúčania predsedu národnej rady v prípadoch, keď vláda z jeho odporúčaním súhlasí,⁴⁾
- d) prípravu a prerokúvanie návrhov medzinárodných zmlúv, na platnosť ktorých sa vyžaduje súhlas národnej rady a medzinárodných zmlúv, ktoré majú prednosť pred zákonmi,⁵⁾
- e) odstraňovanie nedostatkov vládneho návrhu zákona podľa stanoviska príslušného orgánu Európskej únie.

¹⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

²⁾ § 70 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

³⁾ § 73 ods. 3 písm. a) a § 83 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z.

⁴⁾ § 70 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z.

⁵⁾ Čl. 7 ods. 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky v znení ústavného zákona č. 90/2001 Z. z.

Čl. 2

Cieľ legislatívnych prác

(1) Cieľom legislatívnych prác je pripraviť a schváliť taký zákon, ktorý sa stane funkčnou súčasťou vyváženého, prehľadného a stabilného právneho poriadku zlučiteľného s právom Európskej únie.

(2) Vyváženosť právneho poriadku je v súladnom pôsobení všetkých jeho súčastí. Toto pôsobenie predpokladá

- a) taký súlad zákona s právnym poriadkom, že dosahovanie cieľov sledovaných jedným zákonom nebráni alebo nesťažuje dosahovanie cieľov sledovaných iným zákonom,
- b) súlad zákona s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná,
- c) súlad vykonávacieho predpisu s právnymi predpismi vyššej právnej sily.

(3) Navrhovaný zákon má obsahovať takú štruktúru, aby práva a právne povinnosti, ktoré sa fyzickým osobám a právnickým osobám ustanovia, dotvárali alebo rozvíjali jestvujúcu sústavu práv a povinností v súlade s ich doterajšou štruktúrou tak, že sa nestanú vnútorne protirečivými.

Čl. 3

Súlad s právom Európskej únie

Súlad návrhu zákona s právom Európskej únie sa preukazuje doložkou zlučiteľnosti a tabuľkou zhody návrhu zákona s právom Európskej únie (čl. 17).

Čl. 4

(1) Ak návrh zákona preberá do právneho poriadku Slovenskej republiky smernicu Európskej únie, musí obsahovať transpozičnú prílohu, v ktorej sa uvedie presné označenie preberaného právne záväzného aktu a údaj o jeho publikácii v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev alebo Úradnom vestníku Európskej únie.

(2) V záverečných ustanoveniach návrhu zákona sa uvedie odkaz na transpozičnú prílohu v znení: „Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe (č. ...)“.

(3) Transpozičná príloha má názov: „Zoznam preberaných právne záväzných aktov Európskej únie“, aj keď v nej bude uvedený iba jeden právne záväzný akt.

Čl. 5

(1) Návrh zákona, ktorý je aj technickým predpisom,⁶⁾ musí v záverečných ustanoveniach obsahovať klauzulu vzájomného uznávania úrovne právom chránených záujmov v predmetnej oblasti, ktorá znie napríklad: „Požiadavky ustanovené (v §..., v prílohe... a pod.) tohto zákona sa neuplatnia na výrobky, ktoré boli vyrobené alebo uvedené na trh v niektorom členskom štáte Európskej únie alebo v Turecku, alebo boli uvedené na trh v súlade s právom niektorého zo štátov Európskeho združenia voľného obchodu, ktoré sú súčasne zmluvnou stranou dohody o Európskom hospodárskom priestore.“.

(2) V záverečných ustanoveniach návrhu zákona, ktorý je aj technickým predpisom,⁶⁾ sa uvedie text v tomto znení: „Tento zákon bol prijatý v súlade s právne záväzným aktom Európskej únie v oblasti technických noriem a technických predpisov^{x)}“.

^{x)} Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 20) v platnom znení.“.

Základné požiadavky kladené na zákon

Čl. 6

(1) Zákon má upravovať v príslušnej oblasti všetky základné spoločenské vzťahy. Musí byť zrozumiteľný, prehľadne usporiadaný a stručný v tom zmysle, že má obsahovať len ustanovenia s normatívnym obsahom.

(2) Zákon musí byť terminologicky presný a jednotný. Možno v ňom používať len správne a v právnom poriadku ustálené pojmy a správnu právnu terminológiu. Ak niet vhodného pojmu alebo termínu, možno na jeho utvorenie použiť iné slovo alebo slovné spojenie, ktoré vyhovuje po významovej stránke. Nový pojem treba v právnom predpise právne vymedziť.

(3) V zákone sa musí dbať na jazykovú a štylistickú správnosť a všeobecnú zrozumiteľnosť textu. Nemožno používať slová alebo slovné spojenia, ktoré nezodpovedajú kodifikovanej podobe štátneho jazyka.⁷⁾

⁶⁾ Napríklad zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 453/2002 Z. z. o postupoch pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a technických noriem.

⁷⁾ § 3 ods. 3 a § 11 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

V zákone nemožno používať na označenie dvoch rozdielnych právnych subjektov také slovné spojenia, ako sú napríklad „základná a stredná škola“, „právnická a fyzická osoba“ a pod. Cudzie slová možno použiť len výnimočne, ak sú už súčasťou používanej právnej terminológie, ak sa bežne používajú v upravovanom odvetví a ak ich nemožno nahradiť vhodným, rovnocenným slovenským termínom.⁷⁾ V záujme jazykovej správnosti má predkladateľ vyžiadať si k nemu z tohto hľadiska vyjadrenie odborných slovakistických jazykovedných pracovísk, najmä Jazykovedného ústavu Ľudovíta Štúra Slovenskej akadémie vied.

(4) Zákon musí byť v súlade so záväzkami, ktoré pre Slovenskú republiku vyplývajú z medzinárodných zmlúv a iných medzinárodných dokumentov.

(5) Návrhy zákonov sa technicky vyhotovujú prostredníctvom aplikácie Editor právnych predpisov.

Čl. 7

Do zákona sa nesmie preberať (recipovať) ustanovenie iného zákona, ale sa má používať odkaz na iný zákon.

Čl. 8

Do zákona sa nesmú preberať (recipovať) ustanovenia nariadenia alebo rozhodnutia prijatého podľa zmlúv zakladajúcich Európsku úniu, ale použije sa odkaz podľa prílohy č. 3 tretieho bodu.

Čl. 9

Systematika členenia návrhu zákona

(1) Návrh zákona sa po úvodnej vete, najmä ak ide o rozsiahlejší text, začína úvodnými ustanoveniami (úvodným ustanovením), ktoré obsahujú predmet úpravy zákona, t.j. okruh spoločenských vzťahov, ktoré má zákon upraviť. Podľa potreby možno sem včleniť aj vymedzenie základných pojmov a právnych inštitútov zákona, ktoré sa vymedzujú na účely celého návrhu zákona; ak sa určitý pojem vymedzuje len na účely určitej časti návrhu zákona, tento pojem sa vymedzuje v úvode tejto časti. Potom možno túto úvodnú časť zákona označiť ako „Základné ustanovenia“.

(2) Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho predpisu, musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie. To neplatí, ak ide o vydanie nariadenia vlády. Splnomocnenie sa musí v zákone formulovať tak, aby z jeho znenia jasne vyplývalo, kto je splnomocnený na jeho vydanie a aké veci

a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

(3) Spoločná úprava vecí týkajúca sa viacerých alebo všetkých ustanovení zákona sa spravidla zaraďuje do časti označenej nadpisom „Spoločné ustanovenia“.

(4) Vplyv navrhovaného zákona na právne vzťahy upravené doterajším zákonom treba do návrhu zákona zaradiť do časti označenej nadpisom „Prechodné ustanovenia“. To isté platí, ak časť ustanovení zákona má časovo obmedzenú platnosť.

(5) Zrušenie doterajších predpisov spolu s ustanovením o účinnosti zákona, uvádzacou vetou k prílohe, ktorá plní funkciu transpozičného odkazu a údajmi podľa čl. 5 sa označuje spoločným nadpisom „Záverečné ustanovenia“.

(6) V zrušovacom ustanovení musia byť výslovne uvedené všetky právne predpisy vyhlásené v Zbierke zákonov a v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“), vrátane právnych predpisov vyhlásených uverejnením oznámenia o ich vydaní,⁸⁾ prípadne ich častí, ktoré sa navrhovaným zákonom majú zrušiť.

(7) V ustanovení o účinnosti zákona sa uvádza deň, keď má zákon nadobudnúť účinnosť. Pri navrhovaní účinnosti zákona treba rátať s lehotou potrebnou na prerokovanie návrhu zákona a s prípadným vrátením zákona prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie v národnej rade.⁹⁾ Súčasne treba rátať s lehotou na vyhlásenie zákona.¹⁾

(8) Pri ustanovení účinnosti zákona treba rátať aj s legisvakanciou tak, aby sa so zákonom ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti mohli oboznámiť všetci, ktorým je určený. Výnimočné ustanovenie účinnosti dňom vyhlásenia¹⁰⁾ treba obmedziť len na prípady, v ktorých je to skutočne nevyhnutné, čo treba odôvodniť.

Čl. 10 **Novelizácia zákona**

(1) Novelizácia zákona sa vykonáva formou priamej novelizácie, t.j. tak, že sa v úvodnej vete zákona výslovne uvádza, ktorý zákon sa má novelizovať, pričom treba dbať na čo najväčšiu prehľadnosť a zrozumiteľnosť. Nepriama

⁸⁾ § 4 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

⁹⁾ Čl. 87 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v znení ústavného zákona č. 90/2001 Z. z.

¹⁰⁾ § 3 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.

novelizácia zákona, t.j. zmeny a doplnenie iného zákona ustanoveniami navrhovaného zákona bez uvedenia jeho úplnej citácie v samostatnom článku označenom rímskou číslicou (číslicami), je neprípustná. Neprípustná je aj taká novelizácia, ktorá v osobitnom článku novelizuje jeden zákon alebo viac zákonov bez toho, aby sa uviedlo, ktoré konkrétne ustanovenie novelizovaného zákona (zákonov) sa mení alebo dopĺňa.

(2) Ak sa má výnimočne jedným zákonom priamo novelizovať viac zákonov, každý zákon sa novelizuje osobitným článkom. Novelizácia iného zákona prostredníctvom ustanovení (paragrafov, častí) navrhovaného zákona je neprípustná. Rovnako je neprípustná novelizácia vykonávacieho predpisu zákonom.

(3) Ak sa mienia obnoviť právne vzťahy podľa už zrušeného zákona, treba príslušné ustanovenia upraviť znova v navrhovanom zákone. Ich platnosť nemožno obnoviť vypustením pôvodného zrušovacieho ustanovenia.

(4) Prechodné ustanovenia a zrušovacie ustanovenia, ktoré nadobudli účinnosť, nemožno novelizovať; to neplatí, ak v prechodných ustanoveniach ešte neuplynula lehota ustanovená na uplatnenie práva alebo splnenie povinnosti.

Čl. 11

Legislatívny zámer

(1) Legislatívny zámer vypracúvajú ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy pred prípravou návrhu zákona s výrazným hospodárskym a finančným dosahom alebo v prípade, ak o tom rozhodne vláda.

(2) Predkladateľom legislatívneho zámeru má byť ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ktorý bude predkladateľom pripravovaného návrhu zákona.

(3) Pri príprave a predkladaní legislatívneho zámeru sa postupuje podľa Smernice na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády Slovenskej republiky. Súčasťou legislatívneho zámeru je doložka zlučiteľnosti tohto zámeru s právom Európskej únie (príloha č. 1).

(4) Legislatívny zámer obsahuje najmä zhodnotenie platnej právnej úpravy a určenie cieľov, ktoré má nová právna úprava plniť, ako aj zhodnotenie finančných, ekonomických, environmentálnych vplyvov a vplyvov na zamestnanosť.

(5) Legislatívny zámer schválený vládou je pre predkladateľa záväzným podkladom na vypracovanie návrhu zákona.

Návrh zákona

Čl. 12

(1) Predkladateľ pred predložením návrhu zákona do pripomienkového konania vypracuje doložku vybraných vplyvov a v prípade existencie vplyvov aj analýzu vplyvov v súlade s Jednotnou metodikou na posudzovanie vybraných vplyvov,¹¹⁾ a spolu s vlastným materiálom ich v elektronickej podobe zašle na predbežné pripomienkové konanie Ministerstvu financií Slovenskej republiky, Ministerstvu hospodárstva a výstavby Slovenskej republiky, Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a Ministerstvu pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „gestor metodiky“), a to najmenej 20 pracovných dní pred začiatkom pripomienkového konania, a pri skrátenom legislatívnom konaní najmenej päť pracovných dní pred začiatkom pripomienkového konania.

(2) Gestor metodiky vyjadrí svoje stanovisko najneskôr do desiatich pracovných dní od doručenia materiálu a pri skrátenom legislatívnom konaní najneskôr do troch pracovných dní od doručenia materiálu. Ak gestor metodiky v ustanovenej lehote nevyjadrí svoje stanovisko, považuje sa to za súhlas s doložkou vybraných vplyvov vrátane analýzy vplyvov. Gestor metodiky sa v tomto štádiu vyjadruje k obsahu doložky vybraných vplyvov a k analýze vplyvov a nie k vecnej stránke návrhu zákona. Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ako gestor metodiky vplyvov na rozpočet verejnej správy, môže vyjadriť nesúhlas s doložkou vybraných vplyvov v prípade rozpočtovo nekrytého vplyvu, ktorý nie je doplnený reálnym návrhom na riešenie úbytku príjmov alebo zvýšených výdavkov a znamenal by negatívny vplyv na rozpočet verejnej správy.¹²⁾ Predkladateľ po prijatí stanoviska od gestora metodiky doložku vybraných vplyvov upraví v súlade s týmto stanoviskom. Ak predkladateľ zásadne nesúhlasí so stanoviskom gestora metodiky k doložke vybraných vplyvov, uvedie toto stanovisko gestora v tejto doložke.

(3) Predbežné pripomienkové konanie sa nevykonáva pri návrhoch zákonov, ktorými Slovenská republika preberá alebo vykonáva právne záväzné akty Európskej únie.

¹¹⁾ Uznesenie vlády Slovenskej republiky z 10. februára 2010 č. 112.

¹²⁾ § 33 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Čl. 13

(1) Návrh zákona sa prerokuje s príslušnými orgánmi a inštitúciami v pripomienkovom konaní. Vláda môže z dôvodu naliehavosti prerokovať a schváliť návrh zákona, ktorý nebol predložený a prerokovaný v pripomienkovom konaní.

(2) Predkladateľ zverejní návrh zákona na pripomienkové konanie na Portáli právnych predpisov (ďalej len „portál“). Zároveň predkladateľ zašle prostredníctvom portálu elektronický oznam o zverejnení návrhu zákona na pripomienky

- a) podpredsedom vlády, ministerstvám a ostatným ústredným orgánom štátnej správy,
- b) Úradu vlády Slovenskej republiky, sekcii vládnej legislatívy - odboru aproximácie práva,
- c) Národnej banke Slovenska,
- d) Najvyššiemu kontrolnému úradu Slovenskej republiky,
- e) Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky,
- f) Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky,
- g) zástupcom zamestnávateľov a zástupcom zamestnancov podľa osobitného predpisu,¹³⁾ ak ide o návrh zákona týkajúci sa hospodárskych a sociálnych záujmov, ako aj ďalším orgánom a inštitúciami, ak to vyplýva z osobitného predpisu alebo ak tak určí vláda.

(3) Pripomienkové konanie k návrhu zákona sa uskutočňuje aj s vyššími územnými celkami, Združením miest a obcí Slovenska, hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislavou a mestami, ktoré sú sídlom kraja a s orgánmi a inštitúciami, ktorým sa ukladajú úlohy alebo ktorých sa problematika návrhu zákona týka, ako aj s verejnosťou, a to ešte pred predložením návrhu zákona na rokovanie vlády.

(4) Oznam o zverejnení návrhu zákona (odsek 2) môže predkladateľ zaslať aj iným štátnym orgánom, orgánom územnej samosprávy, stavovským organizáciám a iným inštitúciami.

(5) Oznam o zverejnení návrhu zákona (odsek 2) obsahuje názov návrhu zákona, číslo materiálu, lehotu na zaslanie pripomienok, odkaz na presnú adresu umiestnenia materiálu na portáli a elektronickú adresu, na ktorú možno zaslať pripomienky v prípade nefunkčnosti portálu.

¹³⁾ § 3 zákona č. 103/2007 Z. z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite).

(6) Lehota na zaslanie pripomienok je 15 pracovných dní, ak predkladateľ neurčí dlhšiu lehotu; lehota začína plynúť dňom zverejnenia návrhu zákona na pripomienkovanie na portáli. Ak pripomienkujúci orgán alebo inštitúcia pripomienky v určenej lehote nezašle, znamená to, že nemá žiadne pripomienky.

(7) Ak nastanú mimoriadne okolnosti (ohrozenie ľudských práv a základných slobôd alebo bezpečnosti, ak hrozia štátu značné hospodárske škody, v prípade vyhlásenia núdzového stavu alebo opatrení na riešenie mimoriadnej situácie), ak hrozí nesplnenie záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii nedodržaním lehoty určenej na prebratie smernice Európskej únie, implementáciu nariadení alebo rozhodnutí Európskej únie, alebo ak ide o návrh zákona mimo plánu legislatívnych úloh vlády z dôvodu naliehavosti v termíne, ktorý neumožňuje lehotu uvedenú v odseku 6 dodržať, možno pripomienkové konanie uskutočniť v skrátenej forme. V tomto prípade lehotu na oznámenie pripomienok určí predkladateľ; táto lehota však nesmie byť kratšia ako sedem pracovných dní; lehota začína plynúť dňom zverejnenia návrhu zákona na pripomienkovanie na portáli.

(8) Podpredsedovia vlády, orgány a inštitúcie podľa odsekov 2 a 3 zasielajú pripomienky vždy v elektronickej podobe prostredníctvom portálu, a ak ide o zásadné pripomienky, súčasne aj v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe podpísané zaručeným elektronickým podpisom.¹⁴⁾ Ostatní pripomienkujúci zasielajú pripomienky výlučne v elektronickej podobe prostredníctvom portálu. Verejnosť môže zaslať pripomienky v elektronickej podobe prostredníctvom portálu, v elektronickej podobe na určenú elektronickú adresu alebo v listinnej podobe; ustanovenie čl. 14 ods. 9 tým nie je dotknuté.

Čl. 14

(1) Pripomienkou podľa týchto legislatívnych pravidiel je v určenej lehote uplatnený a zdôvodnený návrh na úpravu návrhu zákona. Pripomienkou možno navrhnúť nový text alebo odporučiť úpravu textu, a to doplnenie, zmenu, vypustenie alebo spresnenie pôvodného textu. Za pripomienku sa považujú aj odôvodnené návrhy, predmetom ktorých nie je navrhnutie nového textu alebo odporúčenie úpravy textu, avšak obsahujú konkrétne výhrady k navrhovanému textu a spôsob odstránenia namietaných nedostatkov navrhovaného textu; v takom prípade musí byť zo znenia pripomienky zrejmé, v ktorých častiach a akým spôsobom sa má návrh zákona upraviť. Na podnety (názory, námety a odporúčania), ktoré nespĺňajú náležitosti podľa prvej až tretej vety, predkladateľ návrhu zákona nie je povinný prihliadať a ani ich vyhodnocovať.

¹⁴⁾ § 4 zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickej podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

(2) Pripomienky k návrhu zákona musia byť formulované jednoznačne a musí z nich byť zjavný ich legislatívny prínos. Na dosiahnutie prehľadnosti sa pripomienky členia na všeobecné pripomienky a pripomienky k jednotlivým ustanoveniam návrhu zákona.

(3) Ak pripomienkujúce orgány uplatňujú pripomienky, ktoré považujú za podstatné, vyjadrí sa to pri každej z týchto pripomienok, napríklad takto: „túto pripomienku považuje ministerstvo za zásadnú“ alebo „na tejto pripomienke ministerstvo trvá“. Ak predkladateľ nevyhoví takto označenej pripomienke, stáva sa táto pripomienka predmetom rozporu. Ak predkladateľ nevyhoví ostatným pripomienkam pripomienkujúcich orgánov, nepovažujú sa za predmet rozporu.

(4) Zásadná pripomienka znamená kategorický nesúhlas orgánu, ktorý ju uplatnil a predznačuje, že bez akceptovania tejto pripomienky pravdepodobne nebude člen vlády hlasovať za návrh zákona na rokovaní vlády alebo ten, kto uplatnil zásadnú pripomienku, ak bude prítomný na rokovaní vlády, ju vznesie aj na tomto rokovaní. Zásadné pripomienky sa uplatňujú listom ministra, štátneho tajomníka, vedúceho iného pripomienkujúceho orgánu alebo jeho zástupcu; to neplatí, ak ide o uplatnenie zásadnej pripomienky v skrátanom pripomienkovom konaní alebo o zásadnú pripomienku k návrhu právneho predpisu, ktorý neschvaľuje vláda.

(5) S podpredsedom vlády, ministerstvami a Úradom vlády Slovenskej republiky je vždy potrebné na rozporovom konaní prerokovať tie pripomienky, ktoré označili ako zásadné a ktoré sú predmetom rozporu. S ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy a s orgánmi podľa čl. 13 ods. 2 písm. c) až f) sa na rozporovom konaní vždy prerokuje zásadná pripomienka, ktorá je predmetom rozporu a ktorá sa týka ich vecnej pôsobnosti podľa osobitných zákonov alebo ktorá sa priamo týka postavenia alebo činnosti orgánu verejnej moci (napríklad štátnozamestnaneckého pomeru, rozpočtových pravidiel). Rozporové konanie s orgánmi, ktorým bol návrh zákona zaslaný podľa čl. 13 ods. 2 písm. g), sa vedie len k zásadným pripomienkam, ktoré sú predmetom rozporu a ktoré sa týkajú vecnej pôsobnosti alebo postavenia týchto orgánov. Ak sa nepodarí rozpor vyriešiť ani na úrovni príslušných ministrov alebo vedúcich iných pripomienkujúcich orgánov, predloží sa návrh zákona s rozporom a legislatívny zámer, ak bol vypracovaný, na prerokovanie vláde.

(6) Rozporové konanie so zástupcom verejnosti sa môže uskutočniť, ak predkladateľ nevyhoví pripomienke, ktorú uplatnil väčší počet fyzických osôb alebo právnických osôb zo strany verejnosti a zároveň súčasťou pripomienky je splnomocnenie zástupcovi verejnosti na ich zastupovanie (hromadná pripomienka). Rozporové konanie so zástupcom verejnosti sa uskutoční vždy,

ak predkladateľ nevyhovel hromadnej pripomienke, s ktorou sa stotožnilo aspoň 500 fyzických osôb alebo právnických osôb, iba ak existujú vážne dôvody na neuskutočnenie rozporového konania; predkladateľ tieto dôvody zverejní na svojej internetovej stránke. Ak sa hromadná pripomienka uplatnila v elektronickej podobe prostredníctvom portálu, zoznam fyzických osôb a právnických osôb, ktoré sa stotožnili s hromadnou pripomienkou, možno predkladateľovi zaslať aj iným spôsobom ako prostredníctvom portálu.

(7) Z rozporového konania vypracuje predkladateľ návrh zákona zápisnicu, ktorú podpisujú zástupcovia oboch strán rozporu.

(8) Ak sa návrh zákona podstatne zmení podľa výsledkov pripomienkového konania, predloží ho predkladateľ opätovne na pripomienkové konanie.

(9) Pripomienky k návrhu zákona, ktoré boli zaslané v elektronickej podobe prostredníctvom portálu, sa uvedú vo vyhodnotení pripomienkového konania [čl. 18 ods. 2 písm. e)] spolu s označením, či ide o zásadnú pripomienku, a ak ide o neakceptované pripomienky, s odôvodnením neakceptovania; to platí rovnako na pripomienky povinne pripomienkujúcich orgánov, ako aj na pripomienky nepovinne pripomienkujúcich orgánov a verejnosti. Pripomienky, ktoré neboli zaslané v elektronickej podobe prostredníctvom portálu a písárske, gramatické a štylistické pripomienky, sa vo vyhodnotení pripomienkového konania [čl. 18 ods. 2 písm. e)] neuvádzajú; tým nie je dotknutá povinnosť predkladateľa takéto pripomienky vyhodnotiť.

(10) Prípravu a predkladanie návrhu zákona v elektronickej podobe podrobnejšie upravuje Metodický pokyn na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády Slovenskej republiky.

Čl. 15

Vnútrokomunitárne pripomienkové konanie

(1) Ak má byť návrh zákona predmetom pripomienkového konania podľa právne záväzného aktu Európskej únie¹⁵⁾ s Európskou komisiou a členskými štátmi alebo Európskou centrálnou bankou (ďalej len „vnútrokomunitárne pripomienkové konanie“), zašle minister, vedúci iného ústredného orgánu

¹⁵⁾ Napríklad smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 20) v platnom znení, rozhodnutie Rady z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou vnútroštátnymi orgánmi o návrhu právnych predpisov (98/415/ES) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 01/zv. 01).

štátnej správy alebo guvernér Národnej banky Slovenska návrh zákona na pripomienkovanie Európskej komisii alebo Európskej centrálnej banke.

(2) Návrh zákona sa zasiela na vnútrokomunitárne pripomienkové konanie najneskôr po jeho prerokovaní v Legislatívnej rade vlády Slovenskej republiky (ďalej len „legislatívna rada“).

(3) Ak sa návrh zákona podstatne zmení podľa výsledkov vnútrokomunitárneho pripomienkového konania, predloží ho minister, vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy alebo guvernér Národnej banky Slovenska legislatívnej rade na opätovné prerokovanie.

Čl. 16

(1) Návrh zákona musí obsahovať doložku vybraných vplyvov.

(2) Pri návrhoch zákonov, ktoré majú dopad na rozpočet verejnej správy, musia byť uvedené a zdôvodnené ich predpokladané finančné dôsledky na rozpočet verejnej správy, a to nielen na bežný rok, ale aj na nasledujúce rozpočtové roky. Spolu s tým musia byť uvedené aj návrhy na úhradu zvýšených výdavkov alebo na úhradu úbytku príjmov rozpočtu verejnej správy.¹²⁾

(3) Navrhovatelia sú povinní rozpočtové dôsledky návrhov zákonov vopred prerokovať s Ministerstvom financií Slovenskej republiky.¹²⁾

(4) Návrhy zákonov predložené v priebehu rozpočtového roka, ktoré majú rozpočtové dôsledky a ktorých krytie nemožno v priebehu rozpočtového roka zabezpečiť zvýšenými príjmami alebo úsporou iných výdavkov, môžu nadobudnúť účinnosť najskôr 1. januára nasledujúceho rozpočtového roka.¹²⁾

Čl. 17

(1) Súčasťou návrhu zákona je dôvodová správa, ktorá má všeobecnú časť a osobitnú časť.

(2) Všeobecná časť dôvodovej správy musí obsahovať zhodnotenie súčasného stavu najmä zo spoločenskej, ekonomickej a právnej stránky s uvedením potreby novej zákonnej úpravy, spôsobu jej vykonávania, jej hospodárskeho a finančného dosahu, najmä vplyvu na rozpočet verejnej správy, na podnikateľské prostredie, na hospodárenie obyvateľstva, na sociálnu exklúziu, rovnosť príležitostí a rodovú rovnosť, na zamestnanosť, na životné prostredie a na informatizáciu spoločnosti, vypracované v súlade s Jednotnou metodikou na posudzovanie vybraných vplyvov¹¹⁾ formou doložky vybraných

vplyvov, ako aj rozbor ďalších otázok nevyhnutných na všestranné posúdenie návrhu zákona. V dôvodovej správe sa musí uviesť súlad návrhu zákona s ústavou, súvislosť s inými zákonmi a medzinárodnými zmluvami a súlad návrhu zákona s právom Európskej únie vypracovaný formou doložky zlučiteľnosti a tabuľky zhody tohto návrhu zákona s právom Európskej únie, ako aj stanovisko iných orgánov, ak sa vyjadrili k návrhu zákona na základe oprávnenia podľa osobitného predpisu.¹⁶⁾ V dôvodovej správe sa uvedie aj stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky k finančným dôsledkom návrhu zákona na rozpočet verejnej správy.

(3) Súčasťou všeobecnej časti dôvodovej správy je doložka vybraných vplyvov, doložka zlučiteľnosti a tabuľka zhody návrhu zákona s právom Európskej únie, ktorých náležitosti sú uvedené v prílohách č. 1 a 2. Nevyhnutnou súčasťou dôvodovej správy je aj vyhlásenie, že navrhovaná právna úprava je v súlade s medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Príslušné medzinárodné zmluvy a medzinárodné dokumenty sa vymenujú.

(4) Osobitná časť dôvodovej správy sa člení podľa jednotlivých paragrafov navrhovaného zákona a v prípade novely zákona podľa jednotlivých článkov a jednotlivých bodov novely. Osobitná časť dôvodovej správy obsahuje odôvodnenie jednotlivých navrhovaných ustanovení zákona. Do odôvodnenia jednotlivých navrhovaných ustanovení sa nepreberá text týchto ustanovení, ani text a argumentácia už obsiahnutá vo všeobecnej časti dôvodovej správy.

(5) Dôvodovú správu vrátane jej osobitnej časti, doložky vybraných vplyvov, doložky zlučiteľnosti a tabuľky zhody s právom Európskej únie predkladateľ vkladá na portál prostredníctvom portálom určenej šablóny. Ak zaslala Európska komisia vzor tabuľky zhody ku konkrétnej smernici, predkladateľ vkladá tabuľku zhody s právom Európskej únie na portál v tejto forme.

Čl. 18

(1) Návrh zákona, upravený podľa výsledkov pripomienkového konania, predloží minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy vláde a legislatívnej rade. Minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy môže vláde predložiť takýto návrh len v piatich podpísaných exemplároch. Ostatné vyhotovenia návrhu zašle vláde až po jeho prerokovaní v legislatívnej rade. Legislatívna rada zaujme k návrhu zákona stanovisko spravidla v lehote do 75 dní.

¹⁶⁾ Napríklad § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

(2) Materiál, ktorým sa návrh zákona predkladá na rokovanie vlády a legislatívnej rady (odsek 1), má okrem návrhu zákona obsahovať najmä

- a) obal materiálu,
- b) návrh uznesenia vlády,
- c) predkladaciu správu,
- d) vyhlásenie predkladateľa
 1. o bezrozpornosti predkladaného návrhu zákona alebo o tom, s akými rozpormi (čl. 14 ods. 5) sa návrh zákona predkladá vrátane rozporov so zástupcom verejnosti (čl. 14 ods. 6) a o tom, z akých dôvodov nebolo možné vzniknuté rozpory odstrániť,
 2. o súlade návrhu zákona so schváleným legislatívnym zámerom, s prípadným údajom o dôvodoch navrhovaných odchýlok od neho,
- e) vyhodnotenie pripomienkového konania a vyhodnotenie vnútrokomunitárneho pripomienkového konania,
- f) dôvodovú správu, vrátane doložky vybraných vplyvov, doložky zlučiteľnosti a tabuľky zhody s právom Európskej únie,
- g) návrh vykonávacieho predpisu, ak návrh zákona obsahuje splnomocnenie na vydanie vykonávacieho predpisu a tento vykonávací predpis má nadobudnúť účinnosť súčasne so zákonom,
- h) návrh komuniké.

(3) Náležitosti materiálu uvedené v odseku 2 písm. a), b), c), e), f) a h) predkladateľ vkladá na portál prostredníctvom portálom určených šablón. Náležitosti uvedené v odseku 2 písm. d) a g), ak sú súčasťou materiálu, pripojí predkladateľ v elektronickej podobe prostredníctvom portálu.

(4) Predkladacia správa k návrhu zákona obsahuje najmä

- a) podnet na vypracovanie návrhu zákona,
- b) vyjadrenie účelu sledovaného predloženým návrhom zákona a odôvodnenie jeho potreby,
- c) obsah návrhu zákona,
- d) stručné zhrnutie očakávaného dopadu novej právnej úpravy najmä na rozpočet verejnej správy,
- e) informáciu, či návrh zákona bol prerokovaný v poradných orgánoch vlády, s akým výsledkom a v ktorých poradných orgánoch ešte má byť prerokovaný,

- f) dôvod nesprístupňovania návrhu zákona aj s odkazom na príslušné ustanovenia osobitných predpisov,¹⁷⁾
- g) informáciu, či bol návrh zákona zaslaný na pripomienky a ktoré pripomienkujúce orgány nezaslali pripomienky ani ku dňu, kedy boli práce na návrhu zákona pred jeho predložením vláde ukončené,
- h) hromadnú pripomienku verejnosti alebo sumár väčšieho počtu obsahovo príbuzných pripomienok verejnosti, ak boli uplatnené,
- i) informáciu, či návrh zákona má byť predmetom vnútrokomunitárneho pripomienkového konania alebo či sa vnútrokomunitárne pripomienkové konanie uskutočnilo.

(5) Rozsah predkladacej správy nesmie presiahnuť dve strany; to sa nevzťahuje na prípady podľa čl. 24 ods. 2.

(6) Ak nastanú mimoriadne okolnosti (ohrozenie ľudských práv a základných slobôd alebo ak hrozia štátu značné hospodárske škody), predloží minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy vláde spolu s návrhom zákona aj návrh na skrátené legislatívne konanie o návrhu zákona.¹⁸⁾

(7) Návrh zákona predkladateľ na rokovanie legislatívnej rady predkladá aj v elektronickej podobe, a to prostredníctvom portálu a Úrad vlády Slovenskej republiky ho zverejní na svojej internetovej stránke; zo spôsobu zverejnenia musí byť zrejmé, že ide o návrh zákona predložený na rokovanie legislatívnej rady. Ak je portál nefunkčný, návrh zákona možno predložiť na rokovanie legislatívnej rady aj na inom vhodnom elektronickom médiu na prenos údajov.

Čl. 19

(1) K návrhu legislatívneho zámeru (čl. 11) a návrhu zákona pred predložením na rokovanie legislatívnej rady vypracúva sekcia vládnej legislatívy Úradu vlády Slovenskej republiky svoje stanovisko, a to aj z hľadiska súladu návrhu legislatívneho zámeru a návrhu zákona s právom Európskej únie.

(2) Obdobné stanovisko vypracúje sekcia vládnej legislatívy Úradu vlády Slovenskej republiky k návrhu legislatívneho zámeru a návrhu zákona predloženým na rokovanie vlády.

¹⁷⁾ Zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 216/2004 Z. z., ktorým sa ustanovujú oblasti utajovaných skutočností.

¹⁸⁾ § 89 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z.

(3) Ak o tom rozhodne legislatívna rada alebo ak o to počas rokovania legislatívnej rady požiada predkladateľ návrhu zákona, vypracuje sekcia vládnej legislatívy Úradu vlády Slovenskej republiky písomný záver z rokovania legislatívnej rady s uvedením pripomienok a odporúčaní, ktoré legislatívna rada k návrhu zákona uplatnila. V písomnom závere podľa prvej vety sa uvedú najmä pripomienky a odporúčania, z ktorých vyplýva zásadná zmena ustanovení návrhu zákona a podstatné legislatívnotechnické pripomienky; štylistické a gramatické pripomienky sa neuvádzajú, ak podstatným spôsobom nemenia obsah ustanovení návrhu zákona.

(4) Ak bol vypracovaný písomný záver podľa odseku 3, sekcia vládnej legislatívy Úradu vlády Slovenskej republiky ho bezodkladne doručí predkladateľovi návrhu zákona, a to aj v elektronickej podobe.

Čl. 20

Návrh zákona, ktorý nie je v súlade s čl. 2 až 10 a čl. 12 až 18, môže predseda legislatívnej rady vrátiť predkladateľovi na dopracovanie ešte pred jeho zaradením na program rokovania legislatívnej rady.

Vládny návrh zákona

Čl. 21

Vládnym návrhom zákona je návrh, ktorý bol schválený vládou. Súčasťou vládneho návrhu zákona je dôvodová správa (čl. 17). Čistopis vládneho návrhu zákona vyhotovuje ten, kto bol predkladateľom návrhu zákona na rokovanie vlády.

Čl. 22

(1) Vládny návrh zákona podpisuje predseda vlády a minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy na ôsmich výtlačkoch. Podpisy sa uvádzajú na konci dôvodovej správy pod dátumom schválenia návrhu zákona vládou.

(2) Vládny návrh zákona sa považuje za podaný vtedy, ak je doručený predsedovi národnej rady cez podateľňu Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky v počte výtlačkov určených národnou radou, vrátane piatich podpísaných výtlačkov a v elektronickej podobe prostredníctvom portálu so sprievodným listom predsedu vlády a s príslušným uznesením vlády. Ak je portál nefunkčný, vládný návrh zákona možno predložiť do podateľne

Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky aj na inom vhodnom elektronickom médiu na prenos údajov.

(3) V sprievodnom liste sa uvádza aj osoba (osoby) poverená (poverené) na odôvodnenie vládneho návrhu zákona v národnej rade a jej výboroch.

(4) Ak sa má na základe zákona vydať vykonávací predpis, vláda si môže vyžiadať od predkladateľa zákona jeho návrh. Predkladateľ zákona predkladá návrh vykonávacieho predpisu vždy, ak má nadobudnúť účinnosť súčasne so zákonom, na základe ktorého sa má vydať.

Čl. 23

Postup po vrátení vládneho návrhu zákona

Ak vráti národná rada vládny návrh zákona vláde na dopracovanie, minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy, ktorý návrh zákona vláde predložil, navrhne vláde ďalší postup pri dopracovaní vládneho návrhu zákona.

Čl. 24

Príprava stanoviska vlády k poslaneckým návrhom zákonov

(1) Ak požiada predseda národnej rady vládu o stanovisko k poslaneckému návrhu zákona, prerokuje sa takýto návrh v legislatívnej rade a vo vláde obdobne ako návrh zákona predkladaný ministrom alebo vedúcim iného ústredného orgánu štátnej správy.

(2) Obal materiálu a predkladaciu správu, ktorá obsahuje stanovisko k poslaneckému návrhu zákona, predloží minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy, ktorého určí podľa pôsobnosti ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy Úrad vlády Slovenskej republiky.

(3) Na vypracúvanie stanovísk k poslaneckému návrhu zákona platí čl. 19.

Čl. 25

Príprava stanoviska vlády k návrhom medzinárodných zmlúv

(1) Pri príprave, prerokovaní, dojednávaní a ratifikácii medzinárodných zmlúv sa postupuje podľa Pravidiel pre uzatváranie medzinárodných zmlúv a zmluvnú prax.

(2) Návrh medzinárodnej zmluvy, na platnosť ktorej sa vyžaduje súhlas národnej rady,¹⁹⁾ sa po ukončení pripomienkového konania predkladá na rokovanie vlády. Návrh medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi,²⁰⁾ sa po ukončení pripomienkového konania predkladá na rokovanie legislatívnej rady a na rokovanie vlády. Návrh medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi, musí obsahovať doložku prednosti medzinárodnej zmluvy pred zákonmi. Náležitosti tejto doložky sú uvedené v prílohe č. 4.

(3) Návrh medzinárodnej zmluvy sa po prerokovaní vo vláde postúpi na rokovanie národnej rady. Vláda odporučí národnej rade formuláciu jej uznesenia v otázke prednosti medzinárodnej zmluvy pred zákonmi.

Nariadenie vlády

Čl. 26

(1) Návrh nariadenia vlády obsahuje dôvodovú správu, ktorá má všeobecnú časť a osobitnú časť.

(2) Všeobecná časť obsahuje

- a) zhodnotenie platného právneho stavu a odôvodnenie nevyhnutnosti novej právnej úpravy alebo zmeny platnej právnej úpravy v prípade, ak ide o novelu nariadenia vlády,
- b) odôvodnenie hlavných princípov navrhovanej právnej úpravy,
- c) zhodnotenie súladu nariadenia vlády s ústavou a so zákonom, na vykonanie ktorého je navrhnuté,
- d) doložku vybraných vplyvov,
- e) doložku zlučiteľnosti návrhu nariadenia vlády s právom Európskej únie,
- f) tabuľku zhody návrhu nariadenia vlády s právom Európskej únie.

(3) Na obsah osobitnej časti dôvodovej správy platí čl. 17 ods. 4.

Čl. 27

(1) Návrh nariadenia vlády, vydaného podľa zákona č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, musí obsahovať prílohu, v ktorej sa uvedie presné označenie implementovaného právneho aktu alebo vykonávanej medzinárodnej zmluvy a údaj o tom, kde je tento právny akt uverejnený alebo, kde bol oznámený.

¹⁹⁾ Čl. 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v znení ústavného zákona č. 90/2001 Z. z.

²⁰⁾ Čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky v znení ústavného zákona č. 90/2001 Z. z.

(2) V záverečných ustanoveniach návrhu nariadenia vlády vydaného podľa zákona č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, sa uvedie odkaz na prílohu podľa odseku 1 v znení: *„Týmto nariadením vlády sa vykonávajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe (č. ...).“*. Ak sa v návrhu nariadenia vlády preberá smernica Európskej únie a zároveň sa vykonáva nariadenie alebo rozhodnutie Európskej únie alebo medzinárodná zmluva, uvedie sa odkaz v tomto znení: *„Týmto nariadením vlády sa preberajú a vykonávajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe (č. ...).“*. Ak sa v návrhu nariadenia vlády preberá smernica Európskej únie, uvedie sa odkaz v tomto znení: *„Týmto nariadením vlády sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe (č. ...).“*.

(3) Príloha podľa odseku 1 má názov: *„Zoznam vykonávaných právne záväzných aktov Európskej únie“*. Ak sa v návrhu nariadenia vlády preberá smernica Európskej únie, príloha má názov: *„Zoznam preberaných právne záväzných aktov Európskej únie“*. Ak sa v návrhu nariadenia vlády preberá smernica Európskej únie a zároveň sa vykonáva nariadenie alebo rozhodnutie Európskej únie alebo medzinárodná zmluva, príloha má názov: *„Zoznam preberaných a vykonávaných právne záväzných aktov Európskej únie“*.

(4) Názov prílohy podľa odseku 3 sa použije, aj keď v prílohe bude uvedený iba jeden právne záväzný akt.

Čl. 28

(1) Na zverejnenie návrhu nariadenia vlády na pripomienkové konanie, zaslanie oznamu o tomto zverejnení a na lehoty na zaslanie pripomienok k návrhu nariadenia vlády platí obdobne čl. 13.

(2) Na oznámenie pripomienok k návrhu nariadenia vlády, ich prerokovanie a na dopracovanie návrhu nariadenia vlády na základe výsledkov pripomienkového konania platí obdobne čl. 14.

Čl. 29

(1) Návrh nariadenia vlády upravený podľa výsledkov pripomienkového konania predloží minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy v elektronickej podobe a v listinnej podobe na prerokovanie vláde a legislatívnej rade; elektronickej podobe materiálu sa predkladá prostredníctvom portálu. Legislatívna rada zaujme k návrhu nariadenia vlády stanovisko spravidla v lehote do 75 dní.

(2) Súčasťou materiálu, ktorým sa návrh nariadenia vlády predkladá vláde a legislatívnej rade, je aj predkladacia správa. Na obsah a rozsah predkladacej správy platí obdobne čl. 18 ods. 4 a 5.

(3) Predkladateľ návrhu nariadenia vlády na rokovanie vlády vyhotovuje čistopis nariadenia vlády v znení záverov schválených vládou.

Čl. 30

Čl. 2 až 10, čl. 15, čl. 16, čl. 17 ods. 5, čl. 18 ods. 1 až 3, 6 a 7, čl. 19 a 20 platia primerane aj pre nariadenie vlády.

Čl. 31

Vyhláška, výnos a opatrenie

(1) K návrhu vyhlášky sa vypracuje odôvodnenie, ktoré sa člení na všeobecnú a osobitnú časť; odôvodnenie predkladateľ vkladá na portál prostredníctvom portálom určenej šablóny. V ostatnom na obsah odôvodnenia platí primerane čl. 26 ods. 2 a 3.

(2) Oznam o zverejnení návrhu vyhlášky na pripomienkové konanie zašle predkladateľ ministerstvám, iným ústredným orgánom štátnej správy alebo iným orgánom a inštitúciám, v pôsobnosti ktorých sa právna úprava realizuje alebo ktorých sa problematika návrhu vyhlášky týka, a to v elektronickej podobe prostredníctvom portálu; čl. 13 ods. 5 platí primerane.

(3) Na pripomienkové konanie k návrhu vyhlášky platia primerane čl. 13 a 14.

(4) Návrh vyhlášky upravený podľa výsledkov pripomienkového konania zašle predkladateľ, a to aj v elektronickej podobe prostredníctvom portálu, stálej pracovnej komisii legislatívnej rady (ďalej len „stála pracovná komisia“) príslušnej podľa obsahu vyhlášky so žiadosťou o prerokovanie návrhu vyhlášky a zaujatie stanoviska k nej. Ak návrh vyhlášky posudzujú viaceré stále pracovné komisie, určí sekretariát legislatívnej rady, ktorá z nich vypracuje na základe stanovísk ostatných komisií súhrnné stanovisko.

(5) Stála pracovná komisia prerokuje návrh vyhlášky spravidla v lehote do 75 dní a zaujme k nemu svoje stanovisko.

(6) Stála pracovná komisia vypracuje závery a odporúčania a oznámi ich v elektronickej podobe a v listinnej podobe predkladateľovi do 10 dní od prerokovania návrhu.

(7) Predkladateľ predloží vec na rozhodnutie predsedovi legislatívnej rady, ak nesúhlasí so stanoviskom stálej pracovnej komisie v tej časti, v ktorej sa namieta

- a) prekročenie zákonného splnomocnenia na vydanie vyhlášky alebo iný rozpor navrhovanej vyhlášky s právnym predpisom vyššej právnej sily,
- b) nezrozumiteľnosť alebo vnútornú rozpornosť navrhovaného textu vyhlášky,
- c) závažné nedodržanie legislatívnotechnických pokynov.

(8) Návrh vyhlášky upravený podľa stanoviska stálej pracovnej komisie alebo predsedu legislatívnej rady pri postupe podľa odseku 7 sa predloží na podpis ministrovi alebo vedúcemu iného ústredného orgánu štátnej správy.

(9) Čl. 2 až 10, čl. 15, čl. 16, čl. 17 ods. 5, čl. 18 ods. 2 až 5, čl. 18 ods. 7 a čl. 20 platia primerane aj pre vyhlášku.

(10) Na prípravu a prerokovanie výnosu a opatrenia platia rovnako odseky 1 až 9.

Vyhlasovanie vykonávacieho predpisu

Čl. 32

(1) Žiadosť o vyhlásenie nariadenia vlády v zbierke zákonov podáva sekcia vládnej legislatívy Úradu vlády Slovenskej republiky. K žiadosti sa pripájajú tri vyhotovenia nariadenia vlády v listinnej podobe; v elektronickej podobe predkladá nariadenie vlády na vyhlásenie v zbierke zákonov predkladateľ prostredníctvom portálu, a to po jeho podpísaní predsedom vlády.

(2) Žiadosť o vyhlásenie vyhlášky, výnosu a opatrenia v zbierke zákonov podáva predkladateľ. V elektronickej podobe sa vyhláška, výnos a opatrenie predkladá na vyhlásenie v zbierke zákonov prostredníctvom portálu; to platí aj vtedy, ak sa výnos alebo opatrenie vyhlasuje v zbierke zákonov uverejnením oznámenia o ich vydaní.

(3) Ak sa podáva žiadosť o vyhlásenie vyhlášky alebo výnosu a opatrenia uverejnením ich úplného znenia v zbierke zákonov, pripájajú sa k žiadosti

- a) tri vyhotovenia úplného znenia,
- b) stanovisko stálej pracovnej komisie alebo stanovisko predsedu legislatívnej rady, ak sa postupovalo podľa čl. 31 ods. 7.

(4) Ak sa podáva žiadosť o vyhlásenie výnosu alebo opatrenia uverejnením oznámenia o ich vydaní v zbierke zákonov, pripájajú sa k žiadosti

- a) tri vyhotovenia textu oznámenia o vydaní výnosu alebo opatrenia,

- b) jedno vyhotovenie výnosu alebo opatrenia,
- c) stanovisko stálej pracovnej komisie alebo stanovisko predsedu legislatívnej rady, ak sa postupovalo podľa čl. 31 ods. 7.

(5) V žiadosti o vyhlásenie vykonávacích predpisov podľa odsekov 1 a 2 sa uvedie meno, priezvisko a telefónne číslo zamestnanca (zamestnancov) určeného (určených) na vykonanie autorskej korektúry.

(6) Ak je portál nefunkčný, vykonávacie predpisy podľa odsekov 1 a 2 možno predložiť na vyhlásenie aj na inom vhodnom elektronickom médiu na prenos údajov.

Čl. 33

(1) Žiadosť o vyhlásenie vykonávacieho predpisu sa doručí redakcii zbierky zákonov najneskôr do 15 dní pred dňom, kedy má vykonávací predpis nadobudnúť účinnosť.

(2) Ak má byť vykonávací predpis vyhlásený spolu so zákonom, na vykonanie ktorého sa vydáva, treba žiadosť o jeho vyhlásenie zaslať redakcii zbierky zákonov tak, aby mohol byť vyhlásený spolu so zákonom.

Záverečné ustanovenia

Čl. 34

Jednotnú legislatívnu techniku tvorby právnych predpisov obsahujú legislatívnotechnické pokyny, ktoré sú uvedené v prílohe č. 5.

Čl. 35

(1) Pri preberaní a vykonávaní právne záväzných aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie prijatých pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskom spoločenstve a Zmluva o Európskej únii (pred 1. decembrom 2009) sa primerane použijú ustanovenia o preberaní a vykonávaní právne záväzných aktov Európskej únie prijatých podľa Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo Zmluvy o Európskej únii.

(2) Pri preberaní a vykonávaní právne záväzných aktov prijatých podľa Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu sa postupuje rovnako ako pri preberaní a vykonávaní právne záväzných aktov Európskej únie prijatých podľa Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Právne záväzné akty

prijaté podľa Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu sa na účely legislatívnych pravidiel považujú za právne záväzné akty Európskej únie.

Čl. 36

Zrušujú sa Legislatívne pravidlá vlády Slovenskej republiky schválené uznesením vlády Slovenskej republiky z 8. apríla 1997 č. 241 zmenené a doplnené uznesením vlády Slovenskej republiky zo 16. decembra 1999 č. 1118, uznesením vlády Slovenskej republiky z 28. novembra 2001 č. 1130, uznesením vlády Slovenskej republiky z 19. novembra 2003 č. 1097, uznesením vlády Slovenskej republiky z 28. septembra 2005 č. 736, uznesením vlády Slovenskej republiky z 26. marca 2008 č. 188, uznesením vlády Slovenskej republiky z 22. októbra 2008 č. 751 a uznesením vlády Slovenskej republiky z 25. mája 2010 č. 352.

Čl. 37

Podľa týchto legislatívnych pravidiel sa postupuje od 1. júla 2010.

DOLOŽKA ZLUČITEĽNOSTI
právneho predpisu s právom Európskej únie

1. Predkladateľ právneho predpisu:
2. Názov návrhu právneho predpisu:
3. Problematika návrhu právneho predpisu:
 - a) je/nie je upravená v práve Európskej únie:
 - primárnom,
 - sekundárnom (prijatom po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskom spoločenstve a Zmluva o Európskej únii - po 30. novembri 2009)
 1. legislatívne akty,
 2. nelegislatívne akty,
 - sekundárnom (prijatom pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskom spoločenstve a Zmluva o Európskej únii - do 30. novembra 2009),
 - b) je/nie je obsiahnutá v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie.
4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:
 - a) lehota na prebratie smernice alebo lehota na implementáciu nariadenia alebo rozhodnutia,
 - b) lehota určená na predloženie návrhu právneho predpisu na rokovanie vlády podľa určenia gestorských ústredných orgánov štátnej správy zodpovedných za transpozíciu smerníc a vypracovanie tabuliek zhody k návrhom všeobecne záväzných právnych predpisov,
 - c) informácia o konaní začatom proti Slovenskej republike o porušení podľa čl. 258 až 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
 - d) informácia o právnych predpisoch, v ktorých sú preberané smernice už prebraté spolu s uvedením rozsahu tohto prebratia.
5. Stupeň zlučiteľnosti návrhu právneho predpisu alebo návrhu legislatívneho zámeru s právom Európskej únie:
 - a) úplný (*ak bola smernica prebratá náležite, t.j. v celom rozsahu, správne, v príslušnej forme, so zabezpečenou inštitucionálnou infraštruktúrou, s príslušnými sankciami a vo vzájomnej súvislosti*),
 - b) čiastočný (*ak minimálne jedna z podmienok náležitého preberania nie je splnená*),

c) žiadny (*ak nebol dosiahnutý úplný ani čiastočný stupeň zlučiteľnosti alebo k prebratíu príde v budúcnosti*).

6. Gestor a spolupracujúce rezorty (podľa určenia gestorských ústredných orgánov štátnej správy zodpovedných za transpozíciu smerníc Európskej únie a vypracovanie tabuliek zhody k návrhom všeobecne záväzných právnych predpisov a podľa návrhu na určenie zodpovednosti ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy za aplikáciu a prijatie opatrení na vnútroštátnej úrovni k nariadeniam a rozhodnutiam Európskej únie):

Ak problematika návrhu právneho predpisu nie je v práve Európskej únie upravená, je bezpredmetné vyjadrovať sa k bodom 4., 5. a 6.

Príloha č. 2
k Legislatívnym pravidlám
vlády Slovenskej republiky

TABUĽKA ZHODY
právneho predpisu s právom Európskej únie

Smernica			Právne predpisy Slovenskej republiky				
1	2	3	4	5	6	7	8
Článok (Č, O, V, P)	Text	Spôsob transpo- zície	Číslo	Článok (Č, §, O, V, P)	Text	Zhoda	Poznámky

Vysvetlivky

Pri smernici sa uvedie presné označenie, ako aj presné označenie prípadných zmien a doplnení.

V stĺpci (1) sa smernica člení na jednotlivé časti:

- Č - článok
- O - odsek
- V - veta
- P - číslo (písmeno)

Základné členenie smernice do riadkov je členenie na jednotlivé články. Ak však jednotlivé články obsahujú tak obligatórne ustanovenia, ako aj fakultatívne ustanovenia, ustanovenia s viacerými možnosťami právnej úpravy alebo neaplikovateľné ustanovenia, články sa delia do jednotlivých riadkov na odseky, vety a čísla (písmená) s cieľom oddeliť tieto ustanovenia do samostatných riadkov.

V stĺpci (2) sa uvedie text smernice publikovaný v Úradnom vestníku EÚ rozdelený na články, odseky a pod. (napríklad Č:2 O:3 V:5). Preambulu smernice netreba uvádzať. Prílohy sa uvedú názvom a číslom, ak ich obsahom sú vzorce, obrazce, formuláre žiadostí a podobné graficky znázornené časti právneho aktu. V ostatných prípadoch sa uvádza príloha v plnom znení.

V stĺpci (3) sa uvedie jedna z nasledovných poznámok:

- N – bežná transpozícia,
to znamená, že ustanovenie uvedené v smernici je povinné (záväzné) a musí sa transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky vo svojej podstate;
- O – transpozícia s možnosťou voľby,
to znamená, že ustanovenie uvedené v smernici je povinné (záväzné) a musí sa transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky vo svojej podstate, ale v samotnom texte obsahuje viac možností na jeho transpozíciu. Napríklad

smernica ustanovuje povinnosť členských štátov vypracovať správy týkajúce sa určitej činnosti, podľa úvahy, jedným z nasledujúcich spôsobov:

- a) vypracovaním správy aspoň jedenkrát za rok o určitých výdavkoch spolu s vypracovaním prehľadu o iných výdavkoch,
- b) vypracovaním správy o všetkých výdavkoch aspoň štyrikrát za rok;

D – transpozícia podľa úvahy (dobrovoľná),

to znamená, že ustanovenie uvedené v smernici sa môže, ale nemusí, transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky. Napríklad smernica ustanovuje, že členské štáty môžu uložiť úverovým spoločnostiam (inštitúciám) viac povinností než ustanovuje smernica;

n. a. – transpozícia sa neuskutočňuje,

to znamená, že príslušné ustanovenie nie je potrebné transponovať. Napríklad v smernici je uvedené ustanovenie: „Táto smernica je adresovaná členským štátom“.

V nadpise stĺpcov 4 až 8 sa uvedie číslo a názov slovenského návrhu všeobecne záväzného právneho predpisu spolu s ostatnými právnymi predpismi, v ktorých je alebo má byť príslušná smernica transponovaná.

V stĺpci (4) sa uvedie číslo slovenského návrhu všeobecne záväzného právneho predpisu, v ktorom je transponovaný príslušný článok, odsek, písmeno a pod. smernice. Stĺpec (4) je fakultatívny, predkladateľ ho uvádza len, ak príslušná smernica je transponovaná aspoň vo dvoch slovenských právnych predpisoch.

V stĺpci (5) sa právny predpis člení na jednotlivé časti:

Č - článok

§ - paragraf

O - odsek

V - veta

P - číslo (písmeno)

V stĺpci (6) sa uvedie doslovné znenie príslušného právneho predpisu.

V stĺpci (7) sa uvedie jedna z nasledovných poznámok:

Ú – úplná zhoda (*ak bolo ustanovenie smernice prebraté v celom rozsahu, správne, v príslušnej forme, so zabezpečenou inštitucionálnou infraštruktúrou, s príslušnými sankciami a vo vzájomnej súvislosti*),

Č – čiastočná zhoda (*ak minimálne jedna z podmienok úplnej zhody nie je splnená*),

Ž – žiadna zhoda (*ak nebola dosiahnutá ani úplná ani čiastočná zhoda alebo k prebratiu dôjde v budúcnosti*),

n. a. – neaplikovateľnosť (*ak sa ustanovenie smernice netýka Slovenskej republiky alebo nie je potrebné ho prebrať*).

V stĺpci (8) sa môže uviesť napríklad spôsob uplatnenia príslušného ustanovenia v praxi, výnimky vyplývajúce z prechodných období, spôsob budúcej transpozície príslušného ustanovenia smernice, tzv. krížové odkazy a všetko to, čo

predkladateľ uzná za vhodné pre lepšiu prehľadnosť a pochopenie problematiky, ako aj to, čo by viedlo k urýchleniu legislatívneho procesu. V tomto stĺpci sa uvedú aj všetky orgány alebo inštitúcie, ktoré sú stanovené na implementáciu smernice. Predkladateľ uvedie administratívnu infraštruktúru len v tých riadkoch tabuľky, v ktorých uvedenie danej informácie požaduje samotné ustanovenie smernice.

Tabuľku zhody je predkladateľ povinný vypracovať najneskôr pri predkladaní návrhu právneho predpisu na pripomienkové konanie. V rámci svojich možností však predkladateľ konzultuje vypracovanie tabuľky zhody so sekciou vládnej legislatívy – odborom aproximácie práva Úradu vlády Slovenskej republiky ešte predtým, ako sa návrh právneho predpisu predloží na pripomienkové konanie.

Tabuľka zhody sa vypracúva ku všetkým článkom normatívneho textu smernice, vrátane prílohy, a to aj ak predkladateľ transponuje len niektoré jej články. Ak sa v elektronickej databáze už tabuľka zhody k príslušnej smernici nachádza, predkladateľ vypracúva tabuľku zhody v písomnej forme len k článkom smernice, ktoré sa v návrhu právneho predpisu transponujú.

Tabuľka zhody sa poskytuje v písomnej forme pre členov Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky, pre členov príslušného gestorského výboru Národnej rady Slovenskej republiky a pre úsek legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky; celkovo sa tabuľka zhody poskytuje v písomnej forme v počte 6 výtlačkov.

Príloha č. 3
k Legislatívnym pravidlám
vlády Slovenskej republiky

Pokyny k uvádzaniu a citácii právne záväzných aktov Európskej únie

1. Na označenie úradných zbierok právne záväzných aktov Európskej únie a rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie sa používajú nasledujúce skratky:
 - a) Úradný vestník Európskych spoločenstiev „Ú. v. ES“ pri právnych aktoch Európskych spoločenstiev a Európskej únie publikovaných do 1. februára 2003,²¹⁾
 - b) Úradný vestník Európskej únie „Ú. v. EÚ“ pri právnych aktoch publikovaných po 1. februári 2003.²¹⁾
2. Skrátaná citácia zmlúv zakladajúcich Európsku úniu sa uvádza napríklad „Zmluva o fungovaní Európskej únie“, „Zmluva o Európskej únii“. Súčasti zmlúv sa uvádzajú nasledovne: „Protokol o (názov) pripojený k Zmluve o fungovaní Európskej únie / Zmluve o Európskej únii.“
3. V texte právneho predpisu sa nariadenia alebo rozhodnutia Európskej únie necitujú, ale použije sa odkaz na osobitný predpis a v príslušnej poznámke pod čiarou sa uvedie názov a publikačný zdroj.
4. V texte právneho predpisu sa smernice Európskej únie necitujú, ale použije sa odkaz na osobitný predpis, ktorým je všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom je ustanovenie smernice prebraté. V príslušnej poznámke pod čiarou sa uvedie jeho názov a publikačný zdroj. To neplatí, ak ide o odkaz podľa § 3 ods. 3 zákona č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky v znení zákona č. 607/2004 Z. z. a odkaz podľa čl. 5.
5. Nariadenie sa uvádza takto: „(vykonávacie²²⁾/delegované²³⁾) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ/ES/EHS)/Rady (EÚ/ES/EHS)/Komisie (EÚ/ES/EHS)/Európskej centrálnej banky (EÚ) č. .../... zo dňa názov (Ú. v. EÚ L ..., .. dátum publikácie)“. Skrátaná citácia nariadenia sa uvádza takto: „(vykonávacie/delegované) nariadenie (EÚ/ES/EHS) č. .../..“. Ak má nariadenie jednu novelizáciu alebo viacero novelizácií, uvádza sa s dodatkom „...v platnom znení“.

²¹⁾ Zákon č. 416/2004 Z. z. o Úradnom vestníku Európskej únie v znení zákona č. 606/2004 Z. z.

²²⁾ Čl. 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

²³⁾ Čl. 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

6. Smernica sa uvádza takto: „(vykonávacia²²)/delegovaná²³)) smernica Európskeho parlamentu a Rady/Rady/Komisie .../.../EÚ/ES/EHS zo dňa názov (Ú. v. EÚ L ..., dátum publikácie)“. Skrátaná citácia smernice sa uvádza takto: „(delegovaná/vykonávacia) smernica .../.../EÚ/ES/EHS.“ Ak má smernica jednu novelizáciu alebo viacero novelizácií, uvádza sa s dodatkom „...v platnom znení“.

7. Rozhodnutie sa uvádza obdobne, ako je uvedené v piatom bode. Ak nie je číslo rozhodnutia súčasťou jeho názvu, uvádza sa za jeho názvom v zátvorke, pri skrátenej citácii sa uvádza číslo rozhodnutia za označením druhu tohto aktu.

8. Ak bol právne záväzný akt Európskej únie prijatý ako kodifikované znenie alebo ako prepracované znenie, za jeho názvom sa uvedie text „(kodifikované znenie)“ alebo „(prepracované znenie)“.

9. V transpozičnej prílohe a prílohe podľa čl. 27 ods. 1 sa smernica, nariadenie alebo rozhodnutie uvádza spolu s novelizáciami, v ktorých znení sa preberá. Všetky ďalšie novelizácie sa uvádzajú v samostatných bodoch ako jednotlivé právne záväzné akty.

10. Rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie sa uvádzajú takto: „rozhodnutie Súdneho dvora/Všeobecného súdu vo veci C/T- .../.. názov strany/strán [*rok publikácie*]“.

11. Ak bol právne záväzný akt Európskych spoločenstiev alebo Európskej únie publikovaný v mimoriadnom vydaní Úradného vestníka EÚ, uvádza sa ako publikačný zdroj len toto mimoriadne vydanie takto: „(Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. .../zv. ...)“.

Príloha č. 4
k Legislatívnym pravidlám
vlády Slovenskej republiky

DOLOŽKA PREDNOSTI
medzinárodnej zmluvy pred zákonmi
(čl. 7 ods. 5 ústavy)

1. Gestor zmluvy:
2. Názov zmluvy:
3. Účel a predmet zmluvy a jeho úprava v právnom poriadku Slovenskej republiky:
4. Priama úprava práv alebo povinností fyzických osôb alebo právnických osôb:
5. Úprava predmetu medzinárodnej zmluvy v práve Európskej únie:
6. Kategória zmluvy podľa čl. 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (vyžaduje pred ratifikáciou súhlas Národnej rady Slovenskej republiky):
7. Kategória zmluvy podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (má prednosť pred zákonmi):
8. Dopady prijatia medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi, na slovenský právny poriadok (uvedú sa právne predpisy alebo ich jednotlivé ustanovenia, ktorých sa medzinárodná zmluva týka; potreba ich zrušenia alebo zmeny z dôvodu duplicity):

Vysvetlivky

K bodu 1

Ide o určenie gestora medzinárodnej zmluvy v súlade s Pravidlami pre uzatváranie medzinárodných zmlúv a zmluvnú prax.

K bodu 2

Okrem názvu zmluvy je potrebné z dôvodu jasnej identifikácie zmluvy uviesť aj miesto a dátum jej prijatia (pri mnohostranných zmluvách) alebo miesto a dátum jej podpisu (pri dvojstranných zmluvách).

K bodu 3

Obsahom je všeobecná identifikácia účelu a predmetu zmluvy, oblasti vzťahov, ktoré upravuje v nadväznosti na analogickú úpravu v právnom poriadku Slovenskej republiky.

K bodu 4

Je potrebné uviesť články zmluvy, ktoré priamo upravujú práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb.

K bodu 5

Uvedú sa právne záväzné akty Európskej únie, ktoré upravujú predmet medzinárodnej zmluvy a súlad zmluvy s právom Európskej únie. Súlad zmluvy sa vyjadrí slovami úplná zhoda/čiastočná zhoda/žiadna zhoda/bezpredmetnosť.

K bodu 6

Základná kategorizácia tzv. prezidentských zmlúv. Je potrebné uviesť konkrétny typ zmluvy v súlade s čl. 7 ods. 4 ústavy, to znamená, či ide o medzinárodnú zmluvu o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodnú politickú zmluvu, medzinárodnú zmluvu vojenskej povahy, medzinárodnú zmluvu, z ktorej vzniká Slovenskej republike členstvo v medzinárodných organizáciách, medzinárodnú hospodársku zmluvu všeobecnej povahy, medzinárodnú zmluvu, na vykonanie ktorej je potrebný zákon, a medzinárodnú zmluvu, ktorá priamo zakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

K bodu 7

Záverečná klasifikácia prednosti zmluvy pred zákonmi Slovenskej republiky. Predkladateľ je povinný uviesť konkrétny typ zmluvy v súlade s čl. 7 ods. 5 ústavy, teda či ide o medzinárodnú zmluvu o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodnú zmluvu, na vykonanie ktorej nie je potrebný zákon, a medzinárodnú zmluvu, ktorá priamo zakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

K bodu 8

Uvedie sa potreba zrušenia alebo zmeny duplicitnej právnej úpravy s vyznačením konkrétnych zákonov resp. paragrafov.

LEGISLATÍVNOTECHNICKÉ POKYNY

Účel legislatívnotechnických pokynov

1. Účelom legislatívnotechnických pokynov je určiť jednotnú legislatívnu techniku pri príprave a vyhlasovaní všeobecne záväzných právnych predpisov (ďalej len „právny predpis“).

Právny jazyk

2. Návrh právneho predpisu musí byť terminologicky presný, jazykovo a štylisticky správny podľa pravidiel slovenského pravopisu a majú sa v ňom používať rovnaké pojmy a termíny vždy v tom istom význame a na označenie rovnakých právnych inštitútov.

3. Pri tvorbe právneho predpisu sa používa oznamovací spôsob, prítomný čas a jednotné číslo, ak z kontextu návrhu právneho predpisu nevyplýva inak.

4. Ak sa majú novoupravované právne vzťahy v celom rozsahu podrobiť už jestvujúcej právnej úprave, používa sa slovo „rovnako“. Ak sa na tieto vzťahy majú uplatňovať len niektoré časti jestvujúcej právnej úpravy, používa sa slovo „primerane“. Pretože termín „primerane“ umožňuje pomerne voľný výklad a tým aj nejednotné uplatňovanie, treba ho používať len v nevyhnutných prípadoch.

5. Alternatívy sa vyjadrujú vylučovacou spojkou „alebo“ a kde je to vhodné, spojkou „či“. Pri viacerých možnostiach sa spojka kladie až medzi posledné dve možnosti.

6. Základné číslovky od 1 do 10 sa v texte právneho predpisu uvádzajú spravidla slovom, základné číslovky nad 10 sa vypisujú číslicami. Ak sa v jednom ustanovení uvádzajú základné číslovky od 1 do 10 a nad 10, vypisujú sa spravidla číslicami.

Recepcia

7. Ak je preberanie (recepcia) iného právneho predpisu nevyhnutné, treba okruh recipovaného ustanovenia vyjadriť všeobecne a v poznámke pod čiarou citovať príslušné právne predpisy, napríklad „Na konanie o ukladaní pokút podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecný predpis o správnom konaní¹⁾“.

V tomto prípade sa v poznámke pod čiarou k odkazu 1 uvedie táto citácia: „¹⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.“.

Legislatívna skratka

8. Legislatívnu skratku možno použiť len tam, kde má svoje opodstatnenie, najmä vtedy, keď sa slová, ktoré má skratka nahradiť, opakujú v texte viackrát. Treba ju zaradiť na také miesto, kde sa skracované slová použijú prvýkrát (nie však v názve zákona, v nadpise ustanovenia alebo v poznámke pod čiarou), a to slovami „(ďalej len „...““). Používa sa v prvom páde jednotného čísla a začína sa malým písmenom.

Ako legislatívnu skratku nemožno použiť skratku zostavenú zo začiatkových písmen slov, napríklad „MŽP SR“, „FNM SR“.

Legislatívna skratka musí byť výstižná a treba ju dôsledne používať v celom ďalšom texte právneho predpisu a v prílohách. Pre základné pojmy nemožno zavádzať legislatívnu skratku.

Členenie právneho predpisu

9. Právny predpis treba členiť prehľadne a dbať pritom na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.

10. Obsahovo súvisiace úseky rozsiahlejšieho právneho predpisu je účelné spájať do častí, hláv, dielov, prípadne oddielov a pri členení dodržiavať toto poradie. Poradie častí, hláv, dielov a oddielov sa označuje slovným vypísaním poradového čísla, pričom sa prídavné meno dáva pred podstatné meno, napríklad „Prvá časť“, „Prvá hlava“.

11. Právny predpis sa člení na paragrafy; ústavný zákon sa člení na články.

12. Jednotlivé paragrafy alebo články (ďalej len „paragraf“) sa označujú arabskými číslicami bez bodky (napríklad „§ 1“, „Čl. 1“). To sa nevzťahuje na označovanie článkov noviel právnych predpisov (bod 26).

Vždy treba zachovať súvislý sled paragrafov v celom právnom predpise. Pritom treba dávať prednosť krátkym ustanoveniam paragrafov.

13. Paragrafy sa môžu členiť na odseky alebo na pododseky. Odseky paragrafov sa na začiatku označujú arabskými číslicami bez bodky v zátvorkách. Pri podrobnejšom členení paragrafov alebo odsekov na pododseky sa tieto časti označujú malými písmenami abecedy s okrúhrou zátvorkou za písmenom, napríklad „a“) a pri ďalšom členení arabskými číslicami s bodkou (radovými číslovkami), t.j. bodmi (napríklad „1.“ resp. „1a.“ pri ďalšom členení). Neoznačenie odsekov, ich neoznačenie uvedeným spôsobom alebo ich označenie pomlčkami na začiatku riadku nie je prístupné, najmä vzhľadom na ťažkosti spojené s citáciou týchto ustanovení. Pri označovaní pododsekov malými písmenami abecedy sa nepoužívajú písmená zložené z dvoch písmen (napríklad „ch“, „dz“) a písmená s diakritickými (rozlišovacími) znamienkami (napríklad „ä“, „č“). Za písmenom „z“ sa pokračuje v označovaní pododsekov zdvojenými písmenami „aa“, „ab“, „ac“) a pod.

Príloha k právnenému predpisu

14. Ak má právny predpis prílohu, treba na ňu odkázať v texte právneho predpisu a prílohu označiť slovami, napríklad „Príloha k zákonu (nariadeniu vlády, vyhláške) č. ... Z. z.“, a v jej nadpise uviesť aj stručné vymedzenie obsahu prílohy. Ak je viac príloh, označujú sa arabskými číslicami s uvedením skratky „č.“, napríklad „Príloha č. 1 k zákonu (nariadeniu vlády, vyhláške) č. ... Z. z.“.

Názov právneho predpisu

15. Názov právneho predpisu okrem jeho označenia slovom „zákon“, „nariadenie vlády Slovenskej republiky“, „vyhláška, výnos, opatrenie (príslušného ústredného orgánu štátnej správy)“ obsahuje dátum schválenia právneho predpisu a stručné vymedzenie jeho hlavného obsahu. Bodka za názvom sa nedáva. Názov právneho predpisu má byť stručný. Ak sa nemožno vyhnúť dlhšiemu názvu, odporúča sa v zátvorke pripojiť ešte jeho stručné slovné označenie, napríklad „Zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon)“.

16. Právne predpisy vydávané ústrednými orgánmi štátnej správy, ktoré sa majú vyhlásiť v zbierke zákonov, sa označujú názvom vyhláška, výnos alebo opatrenie; toto označenie nemožno použiť na predpisy, ktoré nemajú všeobecnú záväznosť. Vyhláška sa vyhlasuje uverejnením jej úplného znenia v zbierke zákonov. Výnosy a opatrenia sa vyhlasujú uverejnením oznámenia o ich vydaní v zbierke zákonov, ak osobitný zákon neustanoví, že sa vyhlasujú uverejnením ich úplného znenia.

17. Názvy právnych predpisov majú znieť takto:

„ZÁKON

z 1997

o ... a o zmene a doplnení ... (ktorým sa mení a dopĺňa ... a ktorým sa mení ...)“;

„NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej republiky

z 1997

o ... a o zmene a doplnení ... (ktorým sa mení a dopĺňa ... a ktorým sa mení ...)“;

„VYHLÁŠKA

Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

z 1997

o ... (ktorou sa mení a dopĺňa ...)“;

„VÝNOS
Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky
z 1997
o ... (ktorým sa mení a dopĺňa ...)“;

„OPATRENIE
Ministerstva financií Slovenskej republiky
z 1999
o ... (ktorým sa mení a dopĺňa ...)“.

Úvodná veta

18. Zákon sa uvádza touto vetou:

„Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:“ /§ 91 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „zákon o rokovacom poriadku“)/. Ak sa zákon výnimočne uvádza preambulou, treba slová „sa uzniesla na tomto zákone“ pripojiť na koniec preambuly.

19. V úvodnej vete nariadenia vlády Slovenskej republiky (ďalej len „nariadenie vlády“) alebo vyhlášky (výnosu, opatrenia) treba citovať príslušné splnomocňovacie ustanovenie (paragraf alebo článok), o ktoré sa vydanie nariadenia vlády alebo vyhlášky (výnosu, opatrenia) opiera. Úvodná veta v týchto prípadoch znie takto:

a) „Vláda Slovenskej republiky podľa § ... zákona (zákona Národnej rady Slovenskej republiky) č. ... Z. z. (názov zákona) nariaďuje:“.

Ak sa však nariadenie vlády vydáva na vykonanie zákona (zákona Národnej rady Slovenskej republiky), ktorý neobsahuje splnomocnenie na jeho vydanie, odkáže sa všeobecne na vykonávaný zákon. V tomto prípade znie úvodná veta takto:

“Vláda Slovenskej republiky na vykonanie zákona (zákona Národnej rady Slovenskej republiky) č. ... Z. z. (názov zákona) nariaďuje:“.

Ak sa nariadenie vlády vydáva na vykonanie medzinárodných zmlúv podľa čl. 7 ods. 2 ústavy (aproximačné nariadenie vlády), úvodná veta znie takto:

„Vláda Slovenskej republiky podľa zákona č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky, nariaďuje:“.

b) „Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podľa § ... zákona (zákona Národnej rady Slovenskej republiky) č. ... Z. z. (názov zákona) ustanovuje:“.

Ak ide o vykonávací predpis, ktorý upravuje podrobnosti o veciach upravených aproximačným nariadením vlády Slovenskej republiky, znie úvodná veta takto:

„Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky podľa § 3 ods. 2 zákona č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky v znení zákona č. 207/2002 Z. z. k nariadeniu vlády Slovenskej republiky (uvedie sa úplná citácia aproximačného nariadenia vlády Slovenskej republiky), ustanovuje:“

Ak splnomocňovacie ustanovenie zákona obsahuje ďalšie podmienky, ktoré treba pri vydávaní vykonávacieho predpisu dodržať (napríklad dohodu s iným ústredným orgánom), treba túto skutočnosť vyjadriť v úvodnej vete.

Nadpisy vnútri právneho predpisu

20. Časti, hlavy, diely a oddiely právneho predpisu, a ak je to účelné z dôvodu prehľadnosti, aj jednotlivé paragrafy alebo ich skupiny majú mať stručné a výstižné nadpisy zodpovedajúce ich obsahu. Nadpisy častí, hláv, dielov a oddielov, prípadne paragrafov sa spravidla uvádzajú pod ich poradovým číslom.

Ak sa v právnom predpise označuje niekoľko paragrafov spoločným nadpisom, treba spoločný nadpis umiestniť vždy nad poradové číslo prvého paragrafu príslušnej skupiny paragrafov.

Odkazy

21. Ak sa v texte právneho predpisu odkazuje na iné právne predpisy, odkazy sa číslujú priebežne. Číslovanie sa vyjadruje arabskými číslicami s okrúhrou zátvorkou za príslušným číslom, umiestňujú sa napríklad nad slovo „predpisov“ alebo nad právny pojem, na ktorý sa odkazuje, napríklad „osobitný zákon¹⁾“, „osobitné predpisy²⁾“ alebo „blízke osoby³⁾“.

Ak sa v prílohe k právnenému predpisu odkazuje na iné právne predpisy, číslovanie odkazov nadväzuje na číslovanie odkazov v texte právneho predpisu, ku ktorému príloha patrí.

Ak sa v texte právneho predpisu opakuje odkaz na rovnaké ustanovenie právneho predpisu už citované v poznámke pod čiarou, odkaz sa označuje tým istým číslom.

Ak sa odkazuje na rôzne právne pojmy, ktoré sa vyskytujú v inom právnom predpise v tom istom ustanovení, v poznámke pod čiarou k príslušnému odkazu sa uvádza citácia paragrafu, odseku, písmena a bodu, prípadne aj vety príslušného ustanovenia. Ak sa odkazuje na dva rôzne právne pojmy, ktoré sa vyskytujú v jednej vete ustanovenia, v poznámkach pod čiarou k nim sa uvádza citácia toho istého ustanovenia ku každému odkazu so samostatným číslom.

Ak sa odkazuje na subordinované právne predpisy, používa sa termín „vykonávací predpis“. Ak sa odkazuje na koordinované právne predpisy, t.j. na iný zákon alebo iný vykonávací predpis, používa sa buď ich všeobecné označenie napríklad „mzdové predpisy“, „všeobecný predpis o správnom konaní“ alebo termín „osobitné predpisy“.

Ak sa odkazuje na iné ustanovenia toho istého právneho predpisu, používa sa v príslušnom tvare výraz „tento zákon“ alebo „toto nariadenie vlády“. Ak sa používa výraz „ak tento zákon / toto nariadenie vlády neustanovuje inak“, je potrebné odkázať, v ktorých konkrétnych ustanoveniach zákon alebo nariadenie vlády ustanovuje inak, napríklad takto: „ak § 6 neustanovuje inak“. Ak sa odkazuje len na príslušný paragraf alebo v rámci paragrafu len na príslušný odsek, použije sa výraz „podľa § 3 ods. 1“ alebo „podľa odseku 7“. Ak to nie je vhodné, výnimočne možno uviesť tento odkaz v zátvorke, napríklad „(§ 3 ods. 1)“.

Zákony, pre ktoré sa používa slovné označenie (bod 47), možno citovať priamo v texte zákona a neodkazovať na poznámky pod čiarou. Ak sa pri týchto zákonoch odkazuje na poznámku pod čiarou, nemožno použiť pojem „osobitný predpis“, ale je potrebné odkaz na poznámku pod čiarou umiestniť na vhodné miesto v texte zákona. Vo vykonávacom predpise možno odkazovať na právny predpis, na základe ktorého sa vykonávací predpis vydáva, uvedením príslušného ustanovenia tohto právneho predpisu priamo v texte vykonávacieho predpisu.

V poznámke pod čiarou nemožno uvádzať predpisy, ktoré neboli vyhlásené v zbierke zákonov alebo publikované v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev alebo Úradnom vestníku Európskej únie; to neplatí, ak sa v poznámke pod čiarou odkazuje na technickú normu (bod 22). Odkaz podľa § 3 ods. 3 zákona č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky v znení zákona č. 607/2004 Z. z., na smernicu sa uvádza v texte aproximačného nariadenia.

Ak sa odkazuje na právne záväzné akty Európskej únie, použije sa všeobecný termín „osobitný predpis“; to neplatí, ak ide o odkaz podľa čl. 5 ods. 2 alebo o odkaz podľa § 3 ods. 3 zákona č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky v znení zákona č. 607/2004 Z. z..

Poznámky pod čiarou

22. Poznámky pod čiarou k príslušným odkazom nie sú súčasťou právneho predpisu; majú informatívnu hodnotu. Preto nesmú obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu.

Poznámky pod čiarou sa číslujú priebežne v súlade s číslovaním odkazov.

Ak sa odkazuje na právny predpis alebo jeho jednotlivé ustanovenia prvýkrát, uvedie sa v poznámke úplná citácia tohto právneho predpisu.

Ak sa v poznámke pod čiarou k príslušnému odkazu cituje právny predpis, ktorý bol medzičasom nahradený iným právnym predpisom, ale odkaz v texte zákona na uvedený predpis sa ponechal, v úplnom znení zákona sa uvádza v poznámke pod čiarou k tomuto odkazu citácia platného právneho predpisu. Rovnako, ak je v poznámke pod čiarou uvedený demonštratívny výpočet právnych predpisov, na ktoré sa odkazuje, v úplnom znení možno doplniť citácie ďalších právnych predpisov, ak sú známe.

Text v poznámke pod čiarou sa považuje za vetu, preto sa začína veľkým písmenom a končí sa bodkou.

Ak sa v poznámke pod čiarou uvádza demonštratívny výpočet právnych predpisov, poznámka sa začína slovom „Napríklad“ a citácie právnych predpisov sa uvádzajú za sebou, oddeľujú sa čiarkou a bodka sa kladie až na koniec poslednej citácie. Ak sa cituje viacero predpisov, uvádzajú sa v poznámke pod čiarou v chronologickom poradí, pričom skôr prijatý predpis sa cituje ako prvý.

Ak sa v poznámke pod čiarou uvádzajú viaceré ustanovenia, ktoré bezprostredne vecne súvisia s ustanovením, na ktoré sa výslovne odkazuje, z dôvodu presnosti informácie sa používa napríklad formulácia „§ 27 až 34 Obchodného zákonníka“.

Ak je to potrebné, vzhľadom na technický charakter predpisu, možno v poznámke pod čiarou odkazovať na technické normy.

Ak sa odkazuje na medzinárodnú zmluvu, ktorou je Slovenská republika viazaná, v poznámke pod čiarou sa uvedie názov medzinárodnej zmluvy a číslo oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o uzatvorení tejto zmluvy, ktoré bolo uverejnené v zbierke zákonov. Ak ide o rezortnú medzinárodnú zmluvu, uvedie sa jej názov a číslo oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky, ak bolo uverejnené v zbierke zákonov.

Splnomocnenie na vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu

23. Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu (ďalej len „vykonávací predpis“), splnomocnenie na jeho vydanie napríklad znie:

„Podrobnosti o ... ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo ...“. Obdobná formulácia sa používa aj vtedy, ak sa v zákone splnomocňuje vláda na vydanie nariadenia vlády.

Novelizácia právneho predpisu

24. V záujme prehľadnosti a zrozumiteľnosti právnej úpravy sa novelizácia právneho predpisu robí spravidla vtedy, ak ide o zmeny a doplnenia menšieho rozsahu alebo ak ide o právny predpis, ktorý nebol viackrát novelizovaný.

25. V názve novelizovaného právneho predpisu sa uvádza úplný názov pôvodného predpisu. Ak bol pôvodný právny predpis už jedenkrát novelizovaný, uvádza sa napríklad s dodatkom slov „v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky (nariadenia vlády, vyhlášky) č. ... Z. z.“. Ak bol právny predpis viackrát novelizovaný, uvádza sa s dodatkom slov „v znení neskorších predpisov“.

26. Novela právneho predpisu sa člení na články, ktoré sa označujú skratkou „Čl.“ s pripojením rímskej číslice (číslic) bez bodky, a to tak, že čl. I obsahuje všetky zmeny a doplnenia pôvodného právneho predpisu, vrátane prípadných spoločných, prechodných a zrušovacích ustanovení. Ako čl. II sa označuje ustanovenie o účinnosti právneho predpisu. Ak sa má výnimočne jedným právnym predpisom priamo novelizovať viac právnych predpisov, označujú sa samostatnými článkami a v chronologickom poradí, pričom skôr prijatý predpis sa uvedie ako prvý. Vykonávacím predpisom však nemožno novelizovať viac vykonávacích predpisov. Ak sa v druhom a ďalších článkoch navrhuje novelizovať zákon kódexového typu alebo zákon, ktorý predstavuje všeobecnú úpravu v predmetnej oblasti (napríklad Občiansky zákonník, Občiansky súdny poriadok, Trestný zákon, Trestný poriadok, Zákonník práce, Obchodný zákonník), uvádzajú sa tieto ako prvé v chronologickom poradí v akom boli schválené. Ustanovenie prvej vety o obsahu čl. I sa vzťahuje na každý ďalší článok. Ustanovenie o účinnosti novely právneho predpisu sa vždy označuje číslom posledného článku.

27. V prvom článku novely právneho predpisu (Čl. I) sa v jeho úvodnej vete uvádza úplný názov pôvodného právneho predpisu, ktorý sa novelizuje. Ak bol právny predpis už predtým novelizovaný, k pôvodnému názvu sa pripájajú slová „v znení“ a uvádza sa skrátená citácia predchádzajúcej novely právneho predpisu (skrátené citácie všetkých predchádzajúcich noviel).

Jednotlivé zmeny alebo doplnenia v príslušnom článku sa označujú poradovými číslami (arabská číslica s bodkou), t.j. bodmi a uvádzajú sa uvádzacou vetou (ďalej len „uvádzacia veta príslušného bodu“). Ak ide len o jednu zmenu alebo o jedno doplnenie, uvádza sa bez označenia poradovým číslom. Článok označený rímskou číslicou (číslicami) sa nečlení na odseky ani na písmená.

28. Ak sa má výnimočne novelizovať jedným právnym predpisom viac právnych predpisov, treba to primerane vyjadriť už v názve novely právneho predpisu (napríklad „Návrh zákona o ... a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ alebo „Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon ... a menia a dopĺňajú niektoré zákony“). Novelou právneho predpisu nemožno meniť ani dopĺňať názov pôvodného právneho predpisu.

29. Pri zmene celého ustanovenia uvádzacia veta príslušného bodu novely napríklad znie: „§ 3 znie:“; ak sa mení ustanovenie, ktoré má nadpis pod paragrafom, uvádzacia veta príslušného bodu znie: „§ 3 vrátane nadpisu znie:“. Ak sa mení nadpis nad paragrafom, uvádzacia veta príslušného bodu napríklad znie: „Nadpis nad § 3 znie:“.

Ak sa v určitom ustanovení menia alebo dopĺňajú len niektoré slová, uvádzacia veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 3 sa slová „...“ nahrádzajú slovami „...“, resp. „V § 3 sa za slovo „...“ vkladá slovo „...“ alebo suma „5 000 eur“ sa nahrádza sumou „10 000 eur“.

Ak sa v určitom ustanovení (paragraf, odsek, písmeno) nahrádza niektorá jeho časť ako celok, uvádzacia veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 3 odsek 1 znie:“, resp. „V § 3 ods. 1 písmeno a) znie:“ alebo „V § 3 ods. 1 písm. a) prvý bod znie:“.

30. Ak sa má novelou právneho predpisu doplniť paragraf ďalším odsekom (odsekmi) alebo písmenom (písmenami), toto doplnenie sa vyjadruje napríklad touto uvádzacou vetou príslušného bodu: „§ 4 sa dopĺňa odsekom 3 (odsekmi 3 a 4), ktorý znie (ktoré znejú):“, resp. „V § 4 sa odsek 3 dopĺňa písmenom e) /písmenami e) a f)/, ktoré znie (znejú):“.

31. Vloženie nového odseku (odsekov) medzi doterajšie odseky v príslušnom paragrafe alebo nového písmena (písmen) medzi doterajšie písmená sa vyjadruje napríklad touto uvádzacou vetou príslušného bodu: „V § 5 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3 (vkladajú sa nové odseky 3 a 4), ktorý znie (ktoré znejú):“, resp. „V § 5 ods. 2 sa za písmeno b) vkladá nové písmeno c), ktoré znie: „c) ...“.

V tomto prípade treba na záver textu príslušného bodu uviesť poznámku o zmene označenia doterajších odsekov, resp. písmen touto vetou: „Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4“, resp. „Doterajšie písmeno c) sa označuje ako písmeno d)“.

32. Ak sa novelou právneho predpisu dopĺňa ustanovenie právneho predpisu (paragraf), ktoré je doteraz bez odsekov, ďalším odsekom, pôvodný text ustanovenia sa označuje ako odsek 1 a poznámka o prečíslovaní sa uvádza napríklad touto vetou: „Doterajší text § 2 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie: „(2) ...“.

33. Ak sa za niektorý paragraf vkladá ďalší paragraf, označuje sa poradovým číslom, ktoré sa zhoduje s poradovým číslom paragrafu, za ktorý sa vkladá, pričom sa k číslu pripája prvé malé písmeno abecedy. Ak sa vkladá viac paragrafov, ich poradové čísla sú rovnaké a líšia sa len pripojenými písmenami

malej abecedy. Uvádzacia veta príslušného bodu napríklad znie: „Za § 3 sa vkladá § 3a (vkladajú § 3a a 3b), ktorý znie (ktoré znejú):“.

34. Pri vložení ďalšej vety do ustanovenia sa uvádza obdobná uvádzacia veta príslušného bodu ako pri vložení paragrafov (odsekov), napríklad „V § 3 ods. 1 sa za druhú vetu vkladá nová tretia veta, ktorá znie:“.

Ak sa ďalšia veta alebo ďalšie slová pridávajú na záver textu niektorého ustanovenia, uvádzacia veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 1 ods. 1 sa na konci pripája táto veta (pripájajú tieto slová):“.

35. Zrušenie určitého ustanovenia v rámci čl. I novely právneho predpisu sa vyjadruje napríklad touto vetou: „§ 1 sa vypúšťa“. Obdobne sa postupuje, ak sa zrušuje len niektorý odsek (odseky), niektoré písmeno (písmená) alebo niektorá veta (vety) určitého ustanovenia. To sa vyjadruje napríklad touto uvádzacou vetou príslušného bodu: „V § 3 sa vypúšťa odsek 1“, resp. „V § 3 ods. 1 sa vypúšťa tretia veta“.

V týchto prípadoch sa na očíslovanie nasledujúcich ustanovení (odsekov, písmen) vzťahuje bod 31 týchto legislatívnotechnických pokynov. Ak sa vypúšťa celý paragraf, ďalšie paragrafy sa neprečísľujú.

36. Ak po úprave uskutočnenej vypustením odsekov zostane iba jeden odsek, používa sa napríklad táto uvádzacia veta príslušného bodu:

„V § 4 sa vypúšťajú odseky 2 a 3“ a pripája sa táto veta: „Súčasne sa zrušuje označenie odseku 1“.

37. Ak sa v nadväznosti na zmenu ustanovenia mení aj poznámka pod čiarou k príslušnému odkazu alebo sa vkladá nový odkaz, vyjadruje sa to napríklad touto vetou: „Poznámka pod čiarou k odkazu 2 znie: „²⁾“ Zákona č. ... Z. z.“. Ak sa v nadväznosti na zrušenie ustanovenia ruší aj poznámka pod čiarou k príslušnému odkazu, vyjadruje sa to vetou: „Poznámka pod čiarou k odkazu 2 sa vypúšťa“. V tomto prípade sa nasledujúce odkazy neprečísľujú.

38. Ak sa v texte zákona vkladá nový odkaz, označuje sa číslom zhodným s číslom odkazu, ktorý mu predchádza, s pripojením malého písmena abecedy a vyjadruje sa to napríklad touto uvádzacou vetou príslušného bodu: „V § 3 ods. 2 sa nad slovo „...“ umiestňuje odkaz 3a“. Súčasne sa pripája napríklad táto veta: „Poznámka pod čiarou k odkazu 3a znie: „^{3a)}“ § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. ... Z. z.“.

Ak sa má nový odkaz vložiť pred prvý odkaz v texte právneho predpisu, nový odkaz sa označuje ako odkaz 1 a doterajší odkaz 1 sa označuje ako 1a; číslovanie nasledujúcich odkazov sa nemení.

Ak sa doterajší odkaz v texte právneho predpisu ponecháva, ale právny predpis, na ktorý sa odkazuje, sa medzičasom zrušil alebo sa nahradil novým právnym predpisom, vyjadruje sa to napríklad touto uvádzacou vetou príslušného bodu: „V poznámke pod čiarou k odkazu 2 sa vypúšťa citácia „§ 3 ods. 1 zákona č. ... Z. z.“, resp. „V poznámke pod čiarou k odkazu 2 sa citácia „§ 3 ods. 1 zákona č. ... Z. z.“ nahradza citáciou „§ 4 zákona č. ... Z. z.“. Ak je to vhodné, vzhľadom na rozsah poznámky pod čiarou, poznámku pod čiarou

možno uviesť v úplnom znení, s použitím napríklad tejto uvádzacej vety: „Poznámka pod čiarou k odkazu 2 znie:“.

39. Ak sa mení uvádzacia veta ustanovenia (paragrafu) alebo ak sa nahrádza novou uvádzacou vetou, používa sa napríklad táto uvádzacia veta príslušného bodu: „V § 3 sa v uvádzacej vete slovo „...“ nahrádza slovom „...“, resp. „V § 3 uvádzacia veta znie:“.

40. Ak sa v texte zákona majú nahradiť slová, ktoré sa v ňom vyskytujú viackrát, prípadne aj v rozličných tvaroch, používa sa napríklad toto znenie príslušného bodu: „Slová „Federálne zhromaždenie“ alebo slová „vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky“ vo všetkých tvaroch sa v celom texte zákona nahrádzajú slovami „Národná rada Slovenskej republiky“ alebo slovami „vláda Slovenskej republiky“ v príslušnom tvare“, alebo napríklad „Slová „občan“ alebo „organizácia“ sa v celom texte zákona nahrádzajú slovami „fyzická osoba“ alebo „právnická osoba“, pričom sa môžu uviesť v jednom bode novely; rovnako to platí pre nariadenia vlády a vyhlášky (výnosy, opatrenia).

41. Ak sa mení, dopĺňa alebo vypúšťa príloha k právnomu predpisu, uvedie sa to v samostatnom bode (bodoch) novely v závere čl. I. Ak sa dopĺňa právny predpis o ďalšiu prílohu, uvedie sa text tejto prílohy v rámci bodu novely.

Text bodu novely napríklad znie:

- a) „V prílohe (v prílohe č. ...) sa slová „...“ nahrádzajú slovami „...“ alebo „bod „...“ sa nahrádza bodom „...“, ktorý znie:“).
- b) „Doterajšia príloha sa označuje ako príloha č. 1 a dopĺňa sa príloha č. 2, ktorá znie:“.
- c) „Za prílohu č. 2 sa vkladá príloha č. 3, ktorá znie:“.

Znovuvyhlásenie (republikácia)

42. Ak sa má znenie novelizovaného zákona znovu vyhlásiť, novela musí obsahovať toto splnomocnenie: „Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona (zákona Národnej rady Slovenskej republiky, zákona Slovenskej národnej rady) č. ... Z. z. (Zb.), ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných týmto zákonom“.

Ak ide o vyhlásenie úplného znenia zákona, ktorý bol predtým už viackrát novelizovaný, v splnomocnení sa za názov pôvodného zákona vkladajú napríklad slová „ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných „...“ a uvádzajú sa skrátené citácie všetkých noviel zákona, prípadne nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) vyhlásené v zbierke zákonov.

Uvedené splnomocnenie sa v novele zákona označuje osobitným článkom a zaraďuje sa pred poradové číslo článku o účinnosti zákona.

43. V úvodnej vete úplného znenia zákona sa okrem názvu zákona, ktorého úplné znenie sa vyhlasuje, uvádzajú skrátené citácie názvov všetkých noviel. Úvodná veta napríklad znie: „Predseda Národnej rady Slovenskej republiky vyhlasuje úplné znenie zákona č. ... Z. z. ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných „...“ a uvádzajú sa skrátené citácie všetkých noviel zákona, prípadne nálezy ústavného súdu vyhlásené v zbierke zákonov.

Ak bolo novelou zákona vypustené niektoré ustanovenie alebo ak na základe nálezu ústavného súdu stratilo platnosť, v úplnom znení sa to vyjadruje tak, že pod označením paragrafu sa uvádza slovo „Zrušený“ alebo „Zrušené“.

Pri republikácii sa za ustanovením o účinnosti zákona uvádza, kedy jeho jednotlivé novely nadobudli účinnosť, prípadne kedy stratila platnosť časť zákona preto, lebo sa neuviedla do súladu s ústavou v lehote šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov o jej nesúlade s ústavou.

44. Text úplného znenia zákona v súlade so splnomocnením na jeho vyhlásenie uvedeným v novele zákona spracúva ústredný orgán štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí. Text úplného znenia sa v 15 vyhotoveniach v elektronickej podobe zasiela Kancelárii Národnej rady Slovenskej republiky na schválenie predsedom Národnej rady Slovenskej republiky a na vyhlásenie v zbierke zákonov.

Úplná citácia

45. V úvodnej vete aj v texte právneho predpisu sa právny predpis cituje tak, že sa uvádza jeho úplný názov, ak sa neuvádza jeho slovná citácia (bod 47), s tým, že sa namiesto dátumu uvádza číslo, pod ktorým bol právny predpis vyhlásený v úradnej zbierke, s pripojením označenia (skratky) príslušnej úradnej zbierky (bod 59). Pritom sa najprv uvádza číslo predpisu a za lomkou úplne vypísaný ročník úradnej zbierky, napríklad „zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky“. Ak sa cituje vykonávací predpis, názov ústredného orgánu štátnej správy, ktorý ho vydal, sa uvádza v úplnom znení (napríklad „vyhláška Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky č. 311/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave“).

Ak sa cituje právny predpis, ktorý bol v zbierke zákonov vyhlásený iba uverejnením oznámenia o jeho vydaní (ďalej len „registrovaný právny predpis“), za jeho úplnou citáciou sa uvádzajú v zátvorke slová „(registrovaný v čiastke č. ...Zb.)“, pričom sa uvedie číslo čiastky a za lomkou rok vydania čiastky, ak ide o právny predpis vyhlásený v zbierke zákonov do 1. januára 1993, alebo v zátvorke slovo „oznámenie“, pričom sa uvádza číslo oznámenia, pod ktorým je právny predpis vyhlásený v zbierke zákonov, a za lomkou rok jeho vydania,

ak ide o právny predpis vyhlásený po 1. januári 1993, napríklad „(oznámenie č. ... Z. z.)“.

Skrátená citácia

46. Ak nie je predpísaná úplná citácia alebo ak sa nepoužije slovná citácia (bod 47), citujú sa právne predpisy uverejnené v úradnej zbierke (bod 59) tak, že k označeniu právneho predpisu sa pripojí zlomok, ktorého čitateľom je číslo predpisu, pod ktorým je uverejnený v úradnej zbierke, a menovateľom je úplne vypísaný ročník úradnej zbierky; k tomu sa pripojí označenie tejto zbierky. Ak ide o citáciu vykonávacieho predpisu, ústredný orgán štátnej správy, ktorý ho vydal, sa pri skrátenej citácii neuvádza (napríklad „vyhláška č. 377/1996 Z. z.“).

Skrátená citácia sa používa v prípadoch uvedených v týchto legislatívnotechnických pokynoch, ako aj pri druhej a ďalšej citácii v poznámkach pod čiarou, prípadne aj v texte právneho predpisu.

Slovná citácia

47. Zákony, pre ktoré sa používa slovné označenie, možno citovať napríklad týmto slovným označením: Obchodný zákonník, Ústava Slovenskej republiky, Trestný zákon, Občiansky zákonník. Pri takýchto zákonoch, a to aj v ich názvoch, možno použiť slovné označenie aj prvýkrát. Ak sa má slovná citácia použiť v poznámke pod čiarou prvýkrát a uvedený zákon bol už novelizovaný, v záujme presnej informácie sa za slovné označenie pripájajú slová „v znení zákona č. ... Z. z.“. To neplatí, ak je slovné označenie v názve zákona uvedené v zátvorke, napríklad „(správny poriadok)“.

Citácia novelizovaných právnych predpisov

48. Ak sa cituje právny predpis, prípadne jeho jednotlivé ustanovenie, ktorý už bol novelizovaný neskorším právnym predpisom, vyjadruje sa to tak, že k jeho citácii (úplnej či skrátenej) sa pripája dodatok „v znení zákona (nariadenia vlády, vyhlášky, výnosu, opatrenia) č. ... Z. z.“ alebo „v znení výnosu, opatrenia z ... č. ... (oznámenie č. ... Z. z.)“, ak výnos alebo opatrenie boli vyhlásené uverejnením oznámenia o ich vydaní v zbierke zákonov (novela sa uvádza skrátenou citáciou).

Ak citovaný právny predpis bol už viackrát novelizovaný, vyjadruje sa to dodatkom „v znení neskorších predpisov“.

49. Ak sa novelami právneho predpisu zmenili alebo doplnili len niektoré ustanovenia pôvodného právneho predpisu, cituje sa pri uvádzaní ustanovení, ktoré zostali novelami nedotknuté, iba pôvodný právny predpis. Ak sa ustanovenie pôvodného právneho predpisu zmenilo alebo doplnilo len niektorou

z viacerých noviel právneho predpisu, popri pôvodnom právnom predpise sa cituje len táto novela.

50. Ak sa v poznámke pod čiarou cituje právny predpis, ktorý bol republikovaný, uvádza sa za citáciou tohto predpisu odkaz na republikáciu, napríklad „úplné znenie č. 173/1994 Z. z.“. Tento spôsob citácie nemožno použiť, ak bol právny predpis po republikácii znova novelizovaný.

51. V prílohe k zákonu (nariadeniu vlády, vyhláške) sa používa jeho skrátená citácia aj prvýkrát, napríklad „Príloha k zákonu (nariadeniu vlády, vyhláške) č. ... Z. z.“.

Skratky a citácie

52. Pri úplnej citácii sa slová „zákon“, „zákon Slovenskej národnej rady“, „zákon Národnej rady Slovenskej republiky“, „nariadenie vlády Slovenskej republiky“, „vyhláška (výnos, opatrenie) Ministerstva ...“ neskracujú. Pritom sa pre zákony prijaté Federálnym zhromaždením, Národným zhromaždením a Národnou radou Slovenskej republiky po nadobudnutí účinnosti zákona o rokovacom poriadku (od 1. januára 1997) používa len označenie „zákon“.

53. Pri citácii paragrafov so súčasným uvedením ich poradového čísla sa používa označenie „§“, napríklad „§ 2“. Ak sa skratka článku používa v texte ustanovenia, píše sa s malým písmenom „čl.“, ak sa používa na začiatku citácie v poznámke pod čiarou, píše sa s veľkým písmenom „Čl.“. Ak sa hovorí o paragrafoch alebo článkoch bez príslušného poradového čísla, slovo „paragraf“ alebo „článok“ treba vždy vypísať úplne.

54. Pri súbornej citácii niekoľkých paragrafov bez odsekov alebo ďalších pododsekov sa vkladá pred prvé príslušné číslo jednoduchá paragrafová značka (napríklad „§ 15 až 20“). Obdobne sa postupuje pri citácii niekoľkých paragrafov s jedným alebo viacerými odsekmi (napríklad „podľa § 3 ods. 1, § 4, § 5 ods. 2 a § 8 až 10“); nepoužíva sa formulácia „§ 8 a nasl.“. Paragrafová značka sa opakuje, ak je citácia niekoľkých paragrafov rozdelená slovom „alebo“. Označenie „§§“ sa pri citácii niekoľkých paragrafov nepoužíva. Pri súbornej citácii niekoľkých odsekov, ktoré sú od seba oddelené slovom „alebo“ sa používa citácia „podľa odseku 1 alebo odseku 2“, „podľa § 2 ods. 3 alebo ods. 4“; to platí aj pre súbornú citáciu pododsekov.

55. Ak sa odseky citujú v priamom spojení s paragrafom alebo s článkom, ku ktorému patria, označujú sa skratkou „ods.“. V ostatných prípadoch sa slovo „odsek“ vždy vypisuje úplne.

56. Pre pododseky paragrafov alebo odsekov sa pri ich citácii v súvislosti s paragrafom alebo odsekom, ku ktorému patria, používa skratka „písm.“, ak sú v právnom predpise označené písmenom, a slovo „bod“, ak sú tieto pododseky (body) v právnom predpise označené radovou číslovkou; radová číslovka sa vypisuje slovom, napríklad „druhý bod“. V ostatných prípadoch sa slovo „písmeno“ vypisuje úplne.

57. Pri citácii sa nemá odkazovať na jednotlivé vety. Ak je však taký postup nevyhnutný, pri počítaní sa považujú za samostatné vety len tie, ktoré sú od seba oddelené bodkou. Ak je veta rozdelená bodkočiarkou, možno pre väčšiu presnosť hovoriť o časti vety pred bodkočiarkou alebo za bodkočiarkou. Pri citácii viet sa používa vždy slovné označenie, napríklad „tretia veta“, a to v príslušnom páde, napríklad „podľa § 3 tretej vety“.

58. Pri citácii číslíc v súvislosti s paragrafmi alebo s odsekmi a odkazmi sa nepoužívajú ani zátvorky ani bodky. Rovnako sa medzi číslo paragrafu a nasledujúcu citáciu príslušného odseku, písmena, bodu a pod. nevkladá čiarka (napríklad „podľa § 1 ods. 2 písm. a) druhého bodu zákona ...“). Pri citácii viacerých odsekov alebo pododsekov toho istého paragrafu sa však čiarka medzi označenie odsekov vkladá (napríklad „podľa § 1 ods. 2, 3 a 5“).

59. Na označenie úradných zbierok právnych predpisov sa používajú výlučne tieto skratky:

- a) Zbierka zákonov Slovenskej republiky „Z. z.“,
- b) Zbierka zákonov „Zb.“,
- c) Zbierka zákonov Slovenskej národnej rady a Zbierka nariadení Slovenskej národnej rady „Zb. SNR“,
- d) Úradný vestník „Ú. v.“.

60. Orgány Európskej únie sa uvádzajú nasledovne: „Európska komisia“ alebo po zavedení legislatívnej skratky „Komisia“, „Rada Európskej únie“ alebo po zavedení legislatívnej skratky „Rada“ a „Európsky parlament“.

Pri používaní pojmu „členský štát“ sa vždy v jednotnej forme uvedie „členský štát Európskej únie“, alebo sa zavedie legislatívna skratka „členský štát“.

Derogácia

61. V zrušovacom ustanovení (derogačné ustanovenie) sa uvádzajú úplné citácie všetkých právnych predpisov. Uvádzajú sa touto vetou: „Zrušujú sa:“ („Zrušuje sa:“). Jednotlivé citácie právnych predpisov sa uvádzajú v chronologickom poradí, v akom boli vydané. Najskôr sa uvádzajú zákony a potom vykonávacie predpisy v tomto poradí: nariadenie vlády, vyhláška, výnos, opatrenie a pod. Každý právny predpis sa označuje osobitným poradovým číslom (arabské číslice s bodkou), pričom jednotlivé citácie sa začínajú malým písmenom a oddeľujú sa čiarkou.

Ak sa má zrušiť právny predpis, ktorý bol novelizovaný, uvádza sa úplný názov pôvodného právneho predpisu v znení jeho priamych noviel, pričom sa uvádzajú len ich skrátené citácie. Ak bol zrušovaný zákon výnimočne novelizovaný iným zákonom, v zrušovacom ustanovení sa uvádza konkrétny článok tohto zákona napríklad touto formuláciou: „v znení čl. II zákona č. ... Z. z.“. Uvádzajú sa aj zákony, nariadenia vlády, vyhlášky, výnosy

a opatrenia alebo ich časti, ktoré stratili platnosť, pretože neboli uvedené do súladu s ústavou v lehote šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov o nesúlade časti zákona, nariadenia vlády, vyhlášky, výnosu a opatrenia s ústavou, a to napríklad touto formuláciou: „v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ... Z. z.“. Zrušiť právny predpis a ponechať v platnosti len jeho niektoré ustanovenia je neprípustné.

Účinnosť právneho predpisu

62. Účinnosť zákona (nariadenia vlády, vyhlášky, výnosu, opatrenia) sa vyjadruje touto vetou: „Tento zákon (toto nariadenie vlády, táto vyhláška, tento výnos, toto opatrenie) nadobúda účinnosť ...“ a pripája sa dátum s vyjadrením príslušného mesiaca v genitíve, napríklad „1. januára 1997“, ak nemá výnimočne nadobudnúť účinnosť dňom vyhlásenia. V prípade, že niektoré ustanovenie zákona má nadobudnúť účinnosť v neskoršom termíne, vyjadrí sa to napríklad takto: „Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 1997 okrem § 5, ktorý nadobúda účinnosť 1. januára 1998“. Jednotlivé ustanovenia sa uvedú chronologicky podľa toho, ako budú postupne nadobúdať účinnosť.

Vyhotovenie návrhu zákona

63. Po schválení návrhu zákona vládou zabezpečí predkladateľ vyhotovenie jeho konečného znenia. Toto vyhotovenie sa označí v strede nad nadpisom ako „vládný návrh zákona“. Návrh zákona musí byť napísaný bezchybne (bez prečiarknutí, vsuviek a chýb) a jeho obsah musí zodpovedať záverom vlády. Bezchybnosť potvrdzujú poverený zamestnanec predkladateľa a poverený zamestnanec sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády Slovenskej republiky svojím podpisom v pravom hornom rohu jedného výtlačku.

Vládný návrh zákona sa označuje na jeho obale a prvej strane návrhu zákona číslom parlamentnej tlače. Text a forma obalu a prvej strany vládneho návrhu zákona sa upravujú podľa pripojených vzorov č. 1 a 2.

Takto vyhotovený vládný návrh zákona sa po podpise ôsmich výtlačkov ministrom alebo vedúcim iného ústredného orgánu štátnej správy, ktorý ho predložil vláde, odovzdá Úradu vlády Slovenskej republiky na obstaranie podpisu predsedu vlády. Označenie rezortu ani jeho číslo spisu sa v tomto prípade neuvádza.

Vládný návrh zákona podpisuje predseda vlády, minister alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy, ktorý návrh zákona predložil. Podpisy predsedu vlády a ministra alebo vedúceho iného ústredného orgánu štátnej správy sa uvedú na konci dôvodovej správy pod dátum schválenia návrhu zákona vládou.

64. Čistopis zákona schváleného národnou radou pred jeho podpísaním ústavnými činiteľmi musí prejsť overením jeho bezchybnosti, ktoré zabezpečuje Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky v súčinnosti s príslušným ústredným orgánom štátnej správy a Úradom vlády Slovenskej republiky. Overenie bezchybnosti sa vyjadruje na titulnej strane jedného vyhotovenia čistopisu podpismi poverených zamestnancov legislatívnych útvarov uvedených pracovísk.

Rovnako sa overuje bezchybnosť čistopisu zákona vráteného prezidentom Slovenskej republiky schváleného po jeho opätovnom prerokovaní národnou radou. Ak sa zákon schváli v pôvodnom znení, bezchybnosť overuje len Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky.

Vyhotovenie nariadenia vlády a vyhlášky

65. Schválené nariadenie vlády upravené podľa výsledku rokovania vlády odovzdá predkladateľ v piatich výtlačkoch na obstaranie podpisu predsedu vlády a na zabezpečenie publikovania v zbierke zákonov.

Jeden výtlačok nariadenia vlády sa v pravom hornom rohu doplní doložkou „Za bezchybnosť“ a podpisom zodpovedného zamestnanca predkladateľa a zodpovedného zamestnanca Úradu vlády Slovenskej republiky. Dva výtlačky majú vyznačené miesto na podpis predsedu vlády.

Ak vláda nerozhodne inak, má nariadenie vlády dátum zhodný s dňom jeho schválenia vládou.

66. Na vyhotoveniach schváleného textu vyhlášky, ako aj výnosu a opatrenia, ak sa vyhlasujú uverejnením ich úplného znenia, musí byť napísané meno a priezvisko podpisujúceho a jedno vyhotovenie vlastnoručne podpísané (autorizované).

VZOR č. 1

VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

Číslo:
(uviest' číslo,
pod ktorým bol návrh
prerokovaný vládou)

.....
(uviest' číslo parlamentnej tlače)

VLÁDNY NÁVRH

Zákon

Návrh uznesenia:
Národná rada Slovenskej republiky
schvaľuje vládny návrh zákona

.....
.....
.....

Predkladá:

.....
(uviest' meno a priezvisko)
predseda vlády Slovenskej republiky

Bratislava
(uviest' mesiac a rok)

VZOR č. 2

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
... volebné obdobie

.....
(uviest' číslo parlamentnej tlačce)

VLÁDNY NÁVRH

Zákon

Z

o ... a o zmene a doplnení ...
(ktorým sa mení a dopĺňa ... a ktorým sa mení a dopĺňa ...)

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

(text návrhu zákona)